

సహజ జ్ఞానము - రాజయోగముల ఆధ్యాత్మిక చిత్రవ్యాప్తి

ప్రేజాపిత బ్రహ్మకుమారీ ఈశ్వరీయ విశ్వవిద్యాలయము

నేను ఎవరు ?

నేను ఎవరిని ?

మనస్సు-బుద్ధి సహితంగా వున్న
నేను చైతన్య ఆత్మను,
పరంధామ నివాసిని మరియు
పరమాత్మ సంతానాన్ని
శరీరము నా రథము, నేను
శరీరాన్ని కాదు, పరమాత్మను కాదు.

మానవుడు తన నిత్య జీవితములో ఎదురచేయి ఎన్నో సమస్యలను పరిష్కరించుకొనపడు. కాని “నేను ఎవరు” అన్న చిన్న ప్రశ్నకు మాత్రము సరియైన సమాధానము తెలుసుకొనలేకపోతున్నాడు. ఎవరైనా “నీవు ఎవరు” అని ప్రశ్నిస్తే, నేను ఘలానా రామచంద్రాన్ని, మురళికృష్ణని, శంకర్ని అనే సమాధానము లభిస్తుంది. కాని నిజానికి ఈ పేర్లు అన్ని శరీరమునకు సంబంధించినవి. “నేను” అనేది ఆత్మకు, “నాది” అనేది శరీరమునకు వర్తిస్తుందనే యదార్థ జ్ఞానము లేనండినపలన ఈనాడు మానవులంతా దేహభిమానులై ఆశాంతి, దుఃఖములతో బాధింపబడుచున్నారు. కావన ఇప్పుడు పరమాత్మ శివుడు మనందరకూ ఆత్మయొక్క స్వస్యరూప జ్ఞానమును దోధిస్తున్నారు. దీని వలన మనమెవరము? ఎచటి సుండి వచ్చాము? ఆత్మిక సుఖశాంతులను ఎలా పోగొట్టుకొన్నాము? మొదలగు నిగూఢమైన ప్రశ్నలకు సమాధానము లభిస్తుంది. జీవితపు చిక్కు సమస్యలనుటిసీ తీర్చుకొనగల్లటయే కాక ఆత్మిక జాగ్రత్తిచెంది మానవుడు మాధవునిగా నారి శ్రీమహాలక్ష్మీగా విరాజిల్లుతారు. ఇప్పుడు ఆత్మయొక్క సత్య పరిచయము ద్వారా పరమాత్ముడు మనకు ముక్కి, జీవన్స్కి, సంశూద్ధ సుఖశాంతి పవిత్రతలకర్మలుగా తయారు చేయుచున్నారు.

ప్రజాపిత బ్రహ్మకుమారీ ఈశ్వరీయ విశ్వవిద్యాలయము

పరిచయము

ప్రజాపిత బ్రహ్మకుమారీ ఈశ్వరీయ విశ్వ విద్యాలయము 1937వ సంవత్సరములో స్థాపించబడినది. ప్రపంచములో దిగ్జారుచున్న నైతిక ప్రమాణములను ఉద్దరించి, మూఢాచారములను, అంధ-విశ్వాసములను తొలగించి, సత్య జ్ఞానయోగముల ద్వారా మానవులను దివ్యగుణాలతో తీర్చిదిద్ది భారతదేశము మరియు ప్రపంచమును ఉద్దరించుట ఈ సంస్థ యొక్క ప్రధాన లక్ష్యము. జాతి, మత, కుల, వర్గ, వార్షిక, విషయాల బేధములు లేకుండా సర్వ మానవులు నిరాకారుడైన పరమపిత పరమాత్మని సంతానము కావున విశ్వ మానవులందరూ పరస్పరం సోదరులమని భావిస్తారు. సృష్టి ఆరంభంలో మానవుడు పవిత్రాత్మగా, దివ్యగుణ సంకోభితుడుగా, సర్వసుఖ సంపన్నుడుగా ఉండేవాడు. కాలక్రమములో ఆత్మికశక్తి లోపించుట చేత దివ్య గుణాలను కోల్పేయి సర్వసుఖ సంపన్నతలకు దూరమవుతాడు. అనేక మత, కుల, వర్గ భేదములచే ఈనాచి మానవ సమాజము పూర్తిగా పతనమైనది. మరల ఇప్పుడు సనాతనమైన సహజ రాజయోగము, సత్యగీతా జ్ఞానము ద్వారా మానవ సమాజము పూర్వాంశిని పొందగలదు. ఇది ఒక వినూత్వమైన ఆధ్యాత్మిక క్రాంతి.

ఆధ్యాత్మిక రంగములోని భ్రాంతులను తొలగించి జ్ఞాన క్రాంతి ద్వారా విశ్వకళ్యాణము గావించుట, దివ్యప్రేమతో సత్యజ్ఞాన ప్రచారము గావించుటకై వేలాది కన్యలు, మాతలు తమ జీవన సర్వస్వమును ఈశ్వరీయ కార్యములో సమర్పించి పవిత్ర సేవలో నిమగ్నులై ఉండుట ఈ సంస్థయొక్క విశేషత.

1937వ సంగాలో భారతదేశమండలి సింధు పైదరాబాద్లో (యిప్పుడు పాకిస్తాన్లో కలదు) ఒక రత్నాల వ్యాపారియగు దాదా లేఖరాజ్ అనే వైష్ణవ భక్తాగ్రేసరుని శరీరములో పరమపిత పరమాత్మ నిరాకార జ్యోతిర్మిందు స్వరూపుడగు. శివుడు పరకాయ ప్రవేశము చేసి, అనేక సాక్షాత్కారములు గావించి ప్రభోదించిన జ్ఞానమే ఈ సంస్థ స్థాపకు మూలాధారము. పరమపిత శివుడు దాదా లేఖరాజ్కు “ప్రజాపిత బ్రహ్మ” అని కర్తవ్య నామకరణము చేసారు. తన సర్వస్వమును సమర్పించిన ఆ భాగ్యశాలి శరీరమనే రథమును పరమాత్మ శివుడు తన ఆసనముగా స్నేకరించి, ఈ దివ్యజ్ఞానమును మానవ సమాజమునకు ప్రసాదించినిారు. ఈ దివ్య జ్ఞానము మానవుని మానసిక పరివర్తనకు, అత్మిన్నతికి సులభ ప్రయోజనకారి. ఇటువంటి విశిష్ట జ్ఞానము మానవ మాత్రులకు అసాధ్యమని, ఒక్క పరమేశ్వరునికి మాత్రమే సాధ్యమని ప్రతి నిత్యము ఈ జ్ఞానానుభవము పొందే వారికి సునాయాసముగా అనుభూతి కలుగుతుంది.

ప్రస్తుతము ఈ సంస్థ ముఖ్యకేంద్రము రాజస్థాన్లోని ఆబా పర్వతముపై నెలకొని ఉన్నది. ప్రపంచమంతట 90 దేశాలలో ఈ సంస్థయొక్క శాఖలు, ఉపశాఖలుగా విస్తరించి 7500 వరకు ఉన్నవి.

1937 తరువాత 14 సంవత్సరములు ఈ సంస్థలోని 400 మంది కన్యలు, మాతలు, సోదరులు పరిపూర్ణ ఏకాంత తపస్స గావించి, విశిష్ట జ్ఞానయోగ సంఘన్నులైన పిదప ఈశ్వరాజ్ఞాననుసరించి లోక కళ్యాణార్థము శాఖలు ప్రారంభమైనవి.

స్వయం పరవర్తనయే విశ్వపరవర్తన

మొట్టమొదటి శాఖ 1953లో స్థాపించబడినది. ఈ సంస్థ శాఖలు ఆయా ప్రదేశములలోని జిజ్ఞాసువుల ఆహారములతో స్థాపించబడుతాయి. చందాలు స్వీకరించరు. ఎన్ని భర్తలైనను ఈ సంస్థలోని ఈశ్వరీయ విద్యార్థి, విద్యార్థినులే ఇచ్చిన గుప్త సహకారము ద్వారా స్వచ్ఛందముగా నిర్వహిస్తారు. తమ దుర్వ్యసనములను విడిచిపెట్టి పాదుపు చేసిన ధనమును వీరు ఈశ్వరీయ కార్యాలలో వినియోగిస్తారు.

“మాత ప్రథమ గురువు” అని పెద్దలు అంటారు. కుటుంబ పోషణలోగాని, శిశువుల ఆరోగ్య సంరక్షణలోగాని స్త్రీలు, నర్సులు చూపించినంతగా శ్రద్ధ పురుషులు చూపలేరు. మానవులలోని మానసిక బలహీనతలను పోగొట్టి, మరల వారిని శక్తి వంతులుగా చేయుటకు పరమేశ్వరుడు ఈ జ్ఞాన కలశమును కన్సలకు మాతలకు ఇచ్చారు. అంతేకాక ఈ జ్ఞాన యజ్ఞము ప్రారంభించినప్పటినుండి ముఖ్యముగా స్త్రీలు ఎక్కువగా ఆకర్షించబడినారు. కనుక ఈ సంస్కు మొదటి నుండి బ్రహ్మకుమారీ అను శబ్దము అన్వయిస్తేనది. కానీ ఈ సంస్థలో స్త్రీ, పురుషులు లక్ష్మలమంది ప్రయోజనమును పొందుచున్నారు. ఈ స్త్రీ, పురుషులందరూ కూడా పరమాత్మనకు బ్రహ్మముఖముద్వారా కలిగిన సంతానము కావున వారిని బ్రహ్మకుమారీ, కుమారులు అని అంటారు. వీరే బ్రహ్మ మానస పుత్రులు లేక బ్రహ్మముఖ వంశావళి బ్రాహ్మణులు. ఇది ఒక క్రొత్త జన్మ.

తాము పొందుచున్న ఈ విశిష్ట ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును తమ వరకే పరిమితము గావింపక విశ్వ కాళ్యాంధ్రము, ఈ సంస్కు ప్రపంచ ప్రజలకు మెడికల్ వింగ్, సోఫల్ వింగ్, పొలిటికల్ వింగ్,... ఎడ్యూకేపన్ వింగ్,... మొదటిన 18 విభాగాల ద్వారా, ఉపన్యాసములు, యోగశివిరములు, చిత్ర ప్రదర్శనలు, జ్ఞానగోప్యులు, చర్చలు, స్నేహసమావేశములు, స్వేదపోలు, ఫిలింపోలు, ప్రతికలు మరియు సాహిత్యము ద్వారా ప్రచారము చేయుచున్నది. ఈ సంస్థలో ప్రతి నిత్యము ఉదయము, సాయంత్రము జ్ఞాన తరగతులు నిర్వహింపబడుతాయి. సహజరాజయోగాభ్యాసము కూడా చేయస్తారు. ఇందులో ఎటువంటి రుసుము చెల్లించనవసరము లేదు.

ఈ విధముగా ఈ సంస్కు త్వరలో రాబోయే విశ్వపరివర్తనకు తగిన భూమికను నిర్మించుచున్నది. సుఖ సంపన్ముఖ విశ్వరాజ్యమునకు, బంగారు యుగమునకు ఈ సంస్కు పూల బాటవేయుచున్నది. ప్రస్తుతము ఈ సంస్కు ప్రపంచ ఐక్యరాజ్యసమితి (UNO) లో (NGO) సలహాదారు సభ్యత్వము గల సంస్కగా ఉండి విశిష్ట సేవ చేయుచున్నది.

పూర్వారిటి, వరల్ రెన్స్యూవర్ల మరియు జ్ఞానామృత్త అనే మాస ప్రతికలు ఇంకా ఇతర ప్రాంతియ భాషలలోనూ మానస ప్రతికలు ప్రచురించి సేవ చేయుచున్నది.

ఈ విశిష్ట సంస్కతో సంబంధముంచుకొని దివ్య ప్రయోజనము పొందుటకు విశ్వమానవాళికి సదా సుస్వాగతం.

స్థానిక చిరునామా :

గుణాలదానమే మహాదానము

పథ ప్రదర్శని

ఏ మానవుడైనా దుఃఖము, అశాంతితో ఉన్నప్పుడు “ఓ దుఃఖ హర్ష ఆనంద ప్రదాయకా! ప్రభూ! మాకు శాంతినివ్వు” అని ప్రార్థిస్తాడు. మనో వికారములకు లోపైన మనిషి పవిత్రత కోసం పరమాత్మని వేదుకుంటాడు. తండ్రి మా పాపములను పోగొట్టు! మనో వికారములను తొలగించు! మాలోని చెడులను తొలగించి పవిత్రులుగా చేయి.” అని ప్రార్థిస్తారు, కాని ఈ విషయ వికారములను తొలగించుటకు ప్రసాదించబడిన ఈ శ్వరీయ జ్ఞానము, సహజరాజయోగములను తెలుసుకొనుట కష్టమని, ఆచరించుట మరీ కష్టమని భావిస్తారు. ఇప్పుడు పరమపిత పరమాత్మ మనకు సహజ రాజయోగమార్గము చూపిస్తున్నారు. కానీ, స్వీరు ప్రయత్నము లేనిదే జీవితములో నిజమైన సుఖశాంతులు లభించవని గ్రహించాలి.

రాబోయే పుటులలో పరమాత్మ ప్రభోదించిన సత్యజ్ఞాన, సహజ రాజయోగ మార్గము వివరించబడినది. ఈ రహస్యములన్నీ అరటిపండు బలిచి అరచేతిలో పెట్టినట్లుగా అర్థమయ్యేందుకు ఎన్నో చిత్రములు, వాటికి విపులమైన వ్యాఖ్యలు ఉన్నాయి. దీనిని చదవడం వలన మీకెన్నో జ్ఞాన రత్నాలు లభిస్తాయి. ఈ రాజయోగాన్ని ప్రయోగాత్మకంగా నేర్చుకొనుటకు మా ఈ శ్వరీయ విశ్వవిద్యాలయ కేంద్రములన్నీ ఉచితముగా తోడ్పుడుతాయి. ఈ సదవకాశాన్ని వినియోగించుకోవాలని మా మనవి.

అమృత సూచిక

1. పరిచయము
2. పథ ప్రదర్శని
3. ఆత్మ అనగా ఏమి? మనస్సు అనగా ఏమి?
4. ముల్లోకములు ఏమి? పరమాత్మ శివుని నివాస ధామము ఏది?
5. నిరాకార శివపరమాత్మ పరిచయము
6. సర్వతృత్తులకు పిత నిరాకార శివపరమాత్మ
7. పరమపిత పరమాత్మ మరియు అతని దివ్య కర్తవ్యములు
8. పరమాత్మని దివ్యావతరణము
9. శివ శంకరుల తారతమ్యము
10. భగవంతుడు సర్వవ్యాపి కాదు
11. కల్ప వృక్షమునకు బీజము పరమాత్మ శివుడు
12. పరమాత్మని సంప్రాత్మికంచేయు గుప్త యుగమే పురుషోత్తమ సంగమయుగము
13. మానవుని 84 జన్మల అధ్యుత జీవిత చరిత్ర
14. మానవ ఆత్మ 84 లక్షల యోనులను ధరించడు
15. ఈ శ్వరీయ విశ్వ విద్యాలయ పరిచయము
16. పితాశ్రీ బ్రహ్మ మరియు జగదంబ సరస్వతి పరిచయము
17. సృష్టి నాటక కర్త మరియు దర్శకుడు ఎవరు?
18. ఇప్పుడు కలియుగము ప్రథమ పాదంలో లేదు. అంతిమ దశలో ఉన్నది.
19. రావణుడు ఎవరు? రావణునికి పది తలలు ఉన్నాయా?
20. మానవ జీవితముయొక్క పరమ లక్ష్యము
21. సమీప భవిష్యత్తులో శ్రీకృష్ణుడు మరల హచ్చ చున్నాడు.
22. సర్వశాస్త్ర శిరోమణి శ్రీమద్భగవద్గీతా జ్ఞానదాత ఎవరు?
23. గీతా జ్ఞానము హింసా యుద్ధము చేయుటకు బోధించలేదు
24. జీవితమును కమలపుప్ప సమానముగా చేసుకొను విధానము
25. రాజయోగమునకు ఆధారము మరియు విధానము
26. రాజయోగముయొక్క నియమములు
27. రాజయోగము ద్వారా అష్టశక్తుల ప్రాప్తి
28. రాజయోగము ద్వారా స్ఫుర ప్రాప్తి
29. ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని ముఖ్య నేపా కేంద్రములు
30. ఆధ్యాత్మిక జాగ్రత్తి కలిగించే సాహిత్యము

అత్త జ్యోతిని వెలిగించు అంధకారము తొలగించు

మీరాక తత్త్వం

నిత్య వ్యవహరంలో “మానవుడు ఎన్నో సార్లు “నేను”, “నేను” అనే పదము వాడుతూ ఉంటాడు. కానీ, ఏంత ఏమిటీ అంటే ఎన్నో సార్లు వాడుతూ కూడ “నేను”, “నాది” అనే మాటల నిజమైన అర్థము, “నేను” అనే శక్తియొక్క అస్తున స్వరూపము, అది ఏ వస్తువును సూచిస్తుంది” అనే విషయం ఎవరికీ తెలియదు. నేడు మానవుడు సైన్సు ద్వారా ఎన్నో సమస్యలకు సమాధానం కనుగొన్నాడు. శక్తివంతమైన సాధనాలు ఎన్నింటినో తయారుచేసాడు. మరెన్నో సమస్యలకు పరిష్కార మార్గం కనుగొనడానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. కానీ ఈ “నేను” ఎవరు? అనే సత్య విషయం గురించి అతనికి తెలియదు. ఇప్పుడు ఎవరిని అడిగినా నేను ఎవరు అంటే తమ శరీరము పేరు లేదా తమ వృత్తి గురించి చెబుతారు.

నిజానికి ఈ “నేను” అనే శబ్దము శరీరమునకు వేరైన ఒక చైతన్య శక్తియగు “ఆత్మ”ను సూచిస్తుంది. ఇదే ఎదురుగా ఉన్న చిత్రములో చూపబడినది. “ఆత్మ మరియు శరీరముల” సమేళనమే జీవాత్మ, భూమి, నీరు, అగ్ని, వాయువు, ఆకాశము అనే ఐదు మూల ప్రకృతి పదార్థాల సమేళనమే శరీరమైనట్లు ఆత్మ కూడ మనస్సు, బుద్ధి, సంస్కారములన్న కలిగి ఉంటుంది. ఆత్మయే ఆలోచనాశక్తి, నిర్దయశక్తి కల్పిగి తను చేసిన కర్మలకు అనురూపమైన సంస్కారాలు కలిగి ఉంటుంది.

ఆత్మ మానవ దేహంలో భృకుటి మధ్య అవినాశి చైతన్యవంతమగు జ్యోతిర్పిందు స్వరూపముతో విరాజమానమై ఉంటుంది. దివ్య ధృష్టితో చూస్తే ఈ ఆత్మ రాత్రిపూట ఆకాశంలో మినుకు మినుకుమనే నశ్శతుంవలె కనిపిస్తుంది అందుకే ఒక కీర్తనలో “సుదుట మెరిసే నొక్క అద్భుత తార, ప్రేమతో చూచిన ప్రభువు దొరకనుర” అన్నారు.

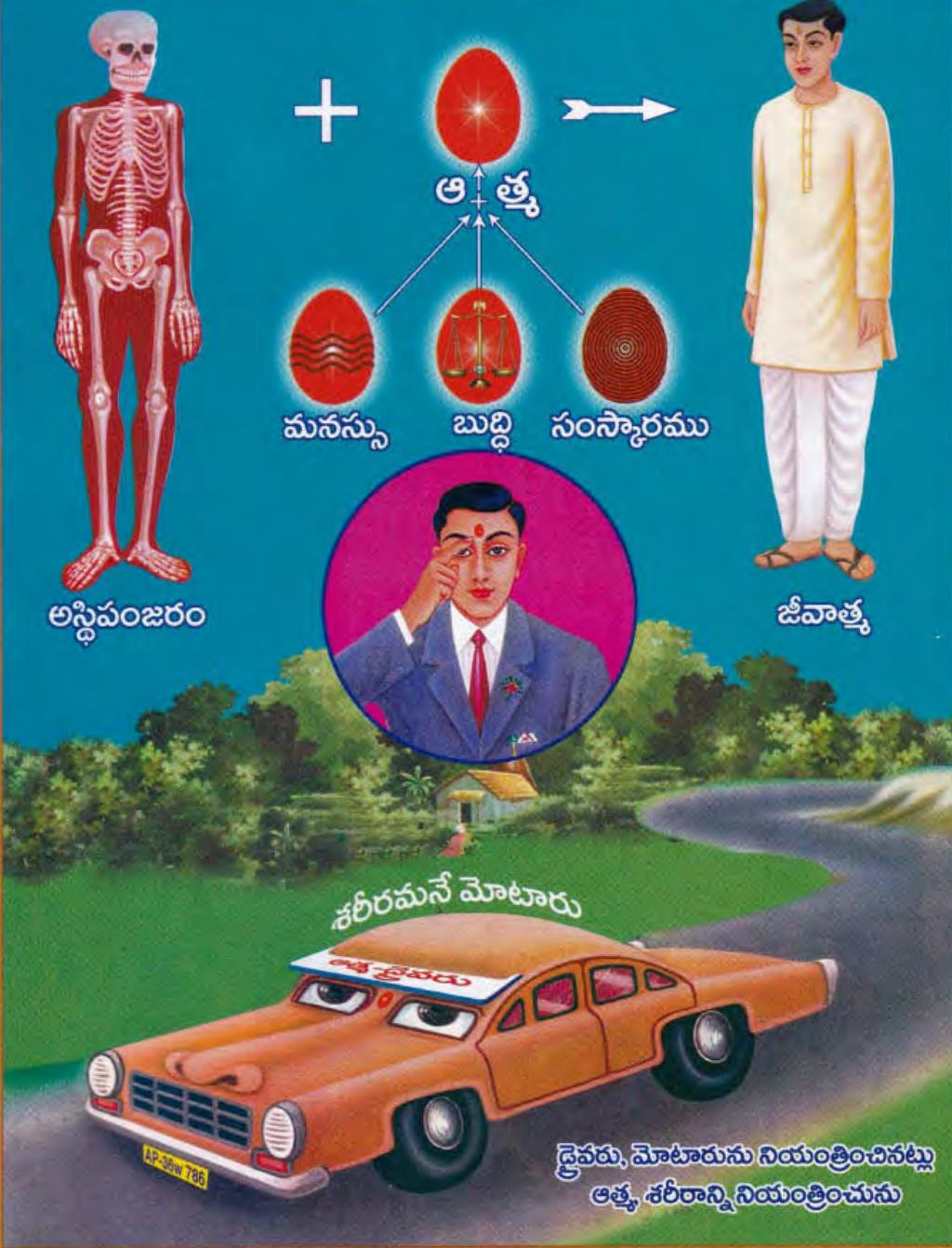
భృకుటి (కనుబోమ్మలమధ్య) ఆత్మకు నివాస స్థానం. కనుకనే తీవ్రముగా ఆలోచించే సమయంలో ఎవరైనాసరే “నాగీత బాగాలేదు, నా ప్రాత ఇలా తగులబడింది” అంటూ చేతితో నుదురు స్పృశిస్తూ అనుకొంటారు. భక్తులు తిలకమును, కనుబోమ్మల మధ్య పెట్టుకొనే కారణం కూడా ఇదే.

జక్కడ ఆత్మకూ మెదడుకూ సంబంధం కలుగుతుంది. మెదడుకు, శరీరంలో అంతటా వ్యాపించి ఉన్నజ్ఞాన నాదులకూ క్రియాశక్తికి చెందిన నాదులకు సంబంధం ఉన్నది. ఆత్మలోనే మెదట సంకల్పం కలిగి మెదడు మరియు నాదుల ద్వారా వ్యక్తమవుతుంది. ఆత్మయే శాంతి లేక దుఃఖమును అనుభవిస్తుంది. నిర్దయాలు చేసుకుంటుంది. సంస్కారములు అలవర్ణకుంటుంది. ఈ కారణం చేత మనస్సు, బుద్ధి ఆత్మకు వేరుగా లేవు. కానీ ఆబాల, వృద్ధులు, స్త్రీ, పురుషులు అంతా ఆత్మను మరచి దేవభిమానులు అగుటయే అన్నిదుఃఖాలకు మూలకారణము అని గ్రహించాలి.

పై రహస్యమను మోటారుకారు మరియు డ్రైవరు ఉదాహరణ ద్వారా స్పష్టము చేస్తున్నారు. శరీరము మోటారు కారు లాంటిదైతే ఆత్మ దీని డ్రైవరు. అంటే డ్రైవరు, మోటారును అధినంలో ఉంచుకున్నట్లు ఆత్మ, శరీరాన్ని అదుపు ఆజ్ఞలలో ఉంచుకుంటుంది. ఆత్మలోని శరీరం శవం లాంటిది. కావుననే పరమపిత శివపరమాత్మ “తనను తాను తెలుసుకున్నట్టయితే తన శరీరము అనే కారును సక్రమంగా నడిపించి లక్ష్మయును చేరుకొనగల్గతాడు” అని బోధిస్తారు. అజ్ఞాని చేతిలో ఈశరీరము, చేతగాని డ్రైవరు చేతిలోని కారులాగ ప్రమాదాల పొలై చివరకు తనను నమ్ముకొనిన తోటివారికి కూడ ప్రాణహోని కలిగిస్తుంది. ఆత్మ జ్ఞానము లేనివారి కుటుంబము, బంధువిత్రులు అందరూ దుఃఖము, అశాంతిని అనుభవించ వలసి వస్తుంది. అందుచే నిజమైన సుఖశాంతులు పొందుటకు ఆత్మ జ్ఞానము చాలా అవసరము.

అత్మభిమాని అందరికంటే గొప్ప జ్ఞాని

మీరాక ఆత్మ

ముల్లోకములు ఏవి? పరమాత్మ శివుని నివాస ధామము ఏది?

ముల్కీకములు ఏవి? పరమాత్మ శివుని నివాస ధామము ఏది?

ప్రతి మానవాత్మ ముక్కిని, సంపూర్ణ శాంతిని కోరుకుంటుంది. కానీ ఆ ముక్కిధామము లేక శాంతి ధామము ఎక్కడ ఉంటుందో ఎవరికి తెలియదు. అదే విధంగా పరమ ప్రియుడైన శివ పరమాత్మునితో కలుసుకొనవలెనని ప్రతివారు ఎదురుచూస్తారు. కానీ, ఈ సర్వ సృష్టికి మూలస్తానమగు శివలోకము ఎక్కడ ఉన్నదో ఎవరికి తెలియదు. ఈ ప్రపంచ నాటక రంగమునకు ఎక్కడ నుంచి వచ్చారో మరల తిరిగి అక్కడకు చేరుకొను ప్రయత్నమైనా చేయకపోవుట ఒక విచిత్రం.

1. సాకార మనుష్య లోకము:- ఎదురుగా ఉన్న చిత్రములో చూపినట్లు మనము ఉండే ఈ సాకార మనుష్య లోకము మూడు లోకములలో ఒకటి. జీవాత్మలన్నీ ఇక్కడ రక్తమాంసములతో కూడిన స్వాల శరీరముతో వ్యవహరిస్తూ తమ తమ కర్మలకు తగిన ఘలితములను అనుభవిస్తూ జనన మరణాల వలయములో చిక్కుకొంటాయి. ఈ లోకములో సంకల్పము-ధ్వని మరియు “కర్మ” అనే మూడు విషయములు వుంటాయి. దీనినే పంచతత్త్వముల సృష్టి లేక కర్మ క్షేత్రము అని కూడా అంటారు. ఈ విషయము ఎదురుగా ఉన్న త్రిలోకముల చిత్రము నందు తలక్రిందులుగా ఉన్న వ్యక్తికారముగా చూపించబడినది. ఎందువలెన అనగా జనన మరణాతీతుడు బీజరూపుడైన పరమాత్మ శివుడు ఈసృష్టి అనే వృక్షమునకు పై భాగమున ఉంటారు.

2. సూక్ష్మదేవతా లోకము:- ఈ మానవ లోకము పైన సూర్య, చంద్ర, సక్కత మండలములను దాచి ఆకాశ తత్త్వమునకు పైన ఒక సూక్ష్మదేవత తేజోలోకము ఉంటుంది. ఇది జ్యోతిర్గ్రథయము. ఈ వెలుగు వెల్లువలో బ్రహ్మ, విష్ణు, శంకరుల వేరువేరు పురములు ఉంటాయి. ఈ దేవతల శరీరములు అస్తి మాంసములతో కాక కేవలం ప్రకాశ మూర్తులుగా ఉండి దివ్య చక్కనిలకు మాత్రమే గోచరిస్తాయి. ఇక్కడ దుఃఖము కాని, అశాంతి కాని ఉండవు. సంకల్పములు, సైగలు సంభాషణలు ఉంటాయి. కాని ధ్వని ఉండదు.

3. బ్రహ్మలోకము లేక పరలోకము:- ఈ పురములన్నిటికి పైన మరో లోకము ఉంటుంది. దానినే బ్రహ్మలోకము, పరలోకము, ముక్కి ధామము, నిర్వాణ ధామము, శాంతి ధామము, శివలోకము అని అంటారు. ఈ ద్విహలోకము నందు అంతటా బంగారపు, ఎరుపురంగుల కాంతి పుంజము వ్యాపించి ఉంటుంది. దీనినే బ్రహ్మతత్త్వము, ఆరవ తత్త్వము లేక మహాతత్త్వము అంటారు. దీనిలోని ఒక అంశమాత్ర భాగములో జ్యోతిర్మిందు స్వరూపమైన ఆత్మలు ముక్కావస్థలో ఉంటాయి. ఇక్కడ విభిన్న మత ధర్మములకు చెందిన వారు వారి వారి శాఖలతో కూడి ఉంటారు. వీటన్నిటికి పైన నిత్యముక్కడు, శుద్ధ చైతన్య మూర్తి, జ్యోతిర్మిందు స్వరూపుడైన పరమాత్మ సదాశివుడు విరాజమానుడై ఉంటారు. ఈ లోకమునకు జీవాత్మలన్నీ కల్పాంతమున సృష్టి మహా వినాశనము చెందిన తర్వాత తమ తమ కర్మ ఘలములను అనుభవించి పవిత్రులైన తదనంతరమే చేరుకొంటాయి. ఇక్కడ మానవాత్మలు దేహబంధన, కర్మబంధన, జనన మరణాది బంధనములు మరియు వాక్య, కర్మ, సంకల్ప రహితులై ఉంటారు. ఈ లోకమునకు చేర్చగలవాడు ఒక్క పరమాత్మ శివుడు తప్ప ఇతర గురువులెవ్వరికి సాధ్యము కాదు. ఈ లోకమునకు చేరుకొనుటయే అమరసాధ, కాశీ రామేశ్వరాది తీర్థయాత్రలవుతాయి. ఎందుకంటే అమరసాధుడైన పరమాత్మ శివుడు ఈ లోకంలోనే నివసిస్తారు.

నేను నిమిత్తమాత్రుడనుకొనుటయే నిజమైన విత్రాంతి

నిరాకార పరమపిత శివపరమాత్మ పరిచయము

సాధారణంగా మానవులందరూ పరమాత్మని, ఓ తండ్రి! దుఃఖహర్షా! సుఖప్రదాతా! ప్రభూ! అని తమకు భగవంతునితో గల ఆత్మీయమైన సంబంధమును వ్యక్త పరుస్తూ స్ఫృతిస్తుంటారు. కానీ, ఎవరిని తండ్రి అంటున్నారో ఆయనను గురించి వారికి సరియైన జ్ఞానం లేదు. అతనియొక్క స్ఫృష్టమైన పరిచయంకానీ, నిజమైన సంబంధముకానీ అతని ఎదల విషద్భుమైన ప్రేమకానీ లేకపోవుట చాలా ఆశ్చర్యకరమైన విషయము. యదార్థ జ్ఞానము, ప్రేమ లోపించుటచేతనే పరమాత్మను ధ్యానము చేయునప్పుడు మనస్సు ఏకాగ్రం కాలేదు. ఈ కారణము చేత మన జన్మసిద్ధాధికారమైన సుఖశాంతులు లోపించాయి. భగవంతుని మధుర సమాగమంలోని యదార్థ సుఖమును కూడా పొందలేరు. వారి సంస్కారాలలో గానీ, జీవితంలోగానీ చెప్పుకోదగిన సత్పురిణాముము రాదు. కావున లోక కళ్యాణార్థము పరమపిత పరమాత్మ స్వయంగా బోధించి అనుభవం చేయించిన పరమాత్మ పరిచయమును సంకీర్ణముగా వివరిస్తున్నాము.

పరమపిత పరమాత్మ దివ్యానామము మరియు మహిమ

పరమపిత పరమాత్మ దివ్యానామము “శివుడు”. శివుడనగా కళ్యాణకారి అని అర్థము. అతడు జ్ఞాన సాగరుడు, శాంతి సాగరుడు, అనందపయోనిధి, ప్రేమ సాగరుడు, పతిత పాపనుడు. పరమాత్మ జీవాత్మలైల్రాలకూ సుఖశాంతి నిలయమును చూపు మార్చడార్థి. మానసిక వికారములనే కాలపాశము నుండి ముక్తి కలిగించువాడు సకల జీవకారుణ్యమూర్తి. గతి సద్గతి దాత, దివ్యబుద్ధి మరియు దివ్యదృష్టిప్రదాత. అతడే జ్ఞానామృతముతో అమరత్వమును కలిగించే సోమనాథుడు లేక అమరనాథుడు. అతడు జనన-మరణ బంధన రపిత్తుడై ఏకీరస స్థితి యందుంటాడు. అతడు ప్రకాశించుచున్న జ్యోతి స్వరూపుడు. “సదా శివుడ”నే శాశ్వత నామధేయుడు.

పరమాత్మని దివ్య రూపము

పరమపిత పరమాత్మని దివ్యరూపము జ్యోతిర్మిందువు. ఇది అతి నిర్వలముగా, ఎవరిని బంగారు వర్ణములో దేంద్రిష్టముగా ప్రకాశించుచూ మనోపరముగా ఉంటుంది. ఆ దివ్యమైన జ్యోతిర్మిర్యయ స్వరూపమును గాంచుటకు దివ్య చక్కనిలు, అనుభూతి చేసుకొనుటకు దివ్యబుద్ధి అవసరము. ఈ జ్యోతిర్మిందు స్వరూపమే భారతదేశములో శివలింగ రూపముతో పూజింపబడుచున్నది. పరమాత్మ శివుని అవతరణమునకు స్ఫృతి చిహ్నముగా “మహాశివరాత్రి” కూడా జరుపబడుచున్నది.

నిరాకారుడు అను పదము యొక్క అర్థము

దాదాపు అన్ని మతాలవారు భగవంతుని నిరాకారుడని అంగీకరిస్తారు. ‘నిరాకారుడను’, శబ్దమునకు అర్థము పరమాత్మకు ఏవిధమైన ఆకారము లేదనే చెప్పుతారు. కానీ పరమపిత పరమాత్మ మాత్రము ఈ అభిప్రాయము అజ్ఞాన పూర్వకమైనదని చెప్పుచున్నారు. నిజానికి నిరాకారుడనగా పరమాత్మనకు మానవులవలె స్థాల శరీరము గానీ, దేవతలవలె సూక్ష్మ రూపముగానీ లేదని అశరీరి, జ్యోతిర్మిందు స్వరూపుడని అర్థము. ఈ విధంగా సూక్ష్మతిసూక్ష్మాలై ఒక జ్యోతి కిరణముగా నున్న పరమాత్మని ప్రతి కణకణములో ఉన్నాడనుట ఒక ఆశ్చర్యకరమైన విషయము.

భగవంతుని మీద బాధ్యత వదిలిన వారే భాగ్యశాలులు

నిరాకార పరమపీత శివ పరమాత్మ పలచయము

సర్వత్తులకు పిత నిరాకార శివపరమాత్మ

సర్వదర్శాల వారు పరమాత్మను, నిరాకారుడు అనగా అశరీరిగా భావిస్తారు. భారతదేశం నలుమూలలలో మరియు అనేక దేశాలలో జ్యోతిర్పీందు పరమాత్మను శివలింగము రూపములో సృష్టిస్తారు. పరమాత్మ శివుడు, సర్వత్తులకు పరమపిత, పరమశిక్షకుడు మరియు పరమసంద్రభువు. కనుక నిరాకార జ్యోతిర్పీందు సృష్టాప్తినెని శివ పరమాత్మను సృష్టిచేసి, పాపాల నుండి ముక్తులు కండి.

సర్వత్తలకు పిత నిరాకార శివపరమాత్మ

మనవారు “హిందూ, ముస్లిం, సిక్కు, ఇసాయిం, భాయిం, భాయిం” అని నినాదాలిస్తారు. కానీ వీరంతా సోదరులు ఎలా అయ్యారు? వీరందరికి తండ్రి ఎవరు? దీనికి సమాధానము ఎవరికి తెలియదు. దైపికంగా ఎవరి తల్లిదండ్రులు వారికి వేరువేరుగా ఉన్నపుడు అందరూ సోదరులు ఎలా కాగలరు? ఆత్మ దృష్టితో చూసినపుడు మాత్రమే, పరమాత్మని సంతానమగుట చేతనే సోదరులగుట సంభవిస్తుంది. ఇక్కడ సర్వత్తల పితయగు, నిరాకారుడగు పరమాత్మని సత్య పరిచయాన్ని గ్రహించి ఈ విషయమును స్ఫూతిలో వుంచుకున్నపుడు జాతీయ సమైక్యత ఏర్పడుతుంది.

చాలా పరకు అన్ని మతాలవారు భగవంతుడు ఒక్కడే అని, ఆయన మనందరకు తండ్రియనీ మానవులంతా సోదరులని అంటారు. కానీ ఆ ఒకే ఒక తండ్రి ఎవరు? ఇది ఒక ప్రశ్న: విభిన్న మతాలను, విభిన్న వ్యక్తులు స్థాపించినప్పటికి అన్ని మతాలవారు ఏదో ఒక రూపంలో నిరాకార జ్యోతిర్వ్యాందు స్వరూపుని చిహ్నమగు శివలింగమును ఆరాధించుచున్నారు. భారతదేశంలోని దేవాలయములలో అధిక సంఖ్యలో శివాలయాలున్నాయి. భక్తులు “ఓం నమఃశ్శివాయ”, “త్వమేవ మతాచ పితాచ” అని ప్రార్థిస్తారు. రాముడు, కృష్ణుడు మొదలగు దేవతలకు కూడా శివుడే దేవాదిదేవడని, పరమహూజ్యాదని భావిస్తారు. మనదేశంలోనే గాక ఇతర దేశాలలోని అనేక మతాలవారు కూడా శివారాధనాతత్త్వరులే. ఎదురుగా ఉన్న చిత్రములో శివుని స్ఫూతి చిహ్నమగు “శివలింగము” అన్ని మతాలలోను గౌరవించబడుచున్నదని, ఆరాధనీయమైనదని స్ఫూతముచేయబడినది.

అమరనాథ్, విశ్వనాథ్, సోమనాథ్ మొదలగు దేవాలయాలలో పరమపిత పరమాత్మని స్ఫూతి చిహ్నాలే ఆరాధించబడుచున్నవి. “గోపేశ్వరము, రామేశ్వరములలోని దేవాలయములను అనుసరించి శివుడు, శ్రీరామునకు, శ్రీకృష్ణునకు కూడ హూజ్యానీయుడని స్ఫూతమగుచున్నది. విక్రమాదిత్య మహారాజు కూడా శివుని హాజించేవాడు. ముసల్మానుల తీర్థయాత్రాస్తలమగు మక్కలో కూడా లింగాకారములో ఉన్న “సంగీ-ఎ-అస్వద్” అనే శిల కలదు. దీనిని ముసల్మాను యాత్రికులు ఎంతో ప్రేమ, గౌరవములతో ముద్దు పెట్టుకుంటారు. దీనిని ఇబ్రహీం మరియు మహ్మద్ స్థాపించారని వారి ఉద్దేశ్యము. కానీ ఈనాటి పరకు విగ్రహారాధనను తిరస్కరించే తమ మతములో ఈ అంశము ఎలా ప్రవేశించినదో, ఈ ఆచారమునకు మూలమేదో వారికి తెలియదు. ఇటలీలోని రోమన్ కాథలిక్కులు చాలా మంది శివ లింగము లాంటి ఒక ప్రతిమను తమ పద్మతిలో హూజిస్తారు. క్రైస్తవ మతస్థాపకుడైన “జీస్సు”, సిక్కు మత స్థాపకుడైన “నానక్” భగవంతుని ఒక నిరాకార జ్యోతిగానే భావించారు. యూదు మతస్థలు పరమాత్మను “యహోవా” అంటారు. ఇది శివ శబ్దమునకు మారుపేరు. జపాన్లో బోధ్యులు కూడ ఇదే ఆకారపు ప్రతిమను ఎదురుగా నిలుపుకొని ధ్యానిస్తారు.

కానీ కాలక్రమంలో అన్ని మతాలవారు కూడా ఈ ముఖ్యవిషయమును మరచిపోయారు. మనందరికి పరమపితయగు పరమాత్మని స్ఫూతి చిహ్నమే “శివలింగ” మనే విషయం జ్ఞాపకముంటే ముస్లిములు సోమనాథ దేవాలయమును దోషుకొనేవారే కారు. ముస్లిములు, క్రైస్తవులు మొదలైన అన్ని మతాల వారు భారతదేశమును పరమపిత పరమాత్మని అవతార భూమిగా, ప్రపంచములో తెల్లు పరమ పావన తీర్థ స్థలమగా భావించినట్లయితే చరిత్రగతియే మరొక రకంగా ఉండేది. కానీ, తమ పరమపిత పరమాత్మను విస్మరించబడేతనే ఈనాటి ప్రపంచంలో ఆవేశకావేశాలు, ఈతిబాధలు, దుఃఖము, అశాంతి వ్యాపించి అనాధలుగా మారిపోయారు.

చింతలను వీడి పరమాత్మ చింతన చేయండి

పరమపిత పరమాత్మ మరియు అతని చివ్వ కర్తవ్యములు

ఎదురుగా ఉన్న జ్యోతిర్మిందు స్వరూపుడగు శివుని చిత్ర పటములో కలియుగాంతమున ధర్మగ్రాని ఏర్పడి అజ్ఞానాంధకారము సర్వత వ్యాపించినపుడు శివ పరమాత్మ లోకకళ్ళాణారము బ్రహ్మ. విష్ణు, శంకరులనే ముగ్గురు సూక్ష్మ దేవతలను సృష్టించునని విపరిస్తున్నారు. కావుననే ‘శివుడిని’ త్రిమూర్తి అంటారు. ఈ విధంగా త్రిమూర్తులను సృష్టించిన ఆనంతరము పరమాత్ముడే స్వయముగా ఈ మానవతోకంలో ఒక సాధారణ వృద్ధ భక్తుని శరీరంలో అవతరించి ఆ భక్తునికి ప్రజాపిత బ్రహ్మ అని నామకరణం చేస్తారు. భాగ్యశాలి ప్రజాపిత బ్రహ్మ శరీరము ద్వారా శివుడు మనుష్యత్తులకు పరమపిత, పరమ శిక్షకుడు, పరమ సద్గురువుగా అయ్య సత్యగీతా జ్ఞానమును, సహజరాజయోగమును ప్రభోదించి సధ్యతిని అనగా జీవన్యుక్తిని ప్రసాదిస్తారు.

శంకరుని ద్వారా కలియుగ సృష్టి మహా వినాశనము

పరమపిత పరమాత్మ శివుడు కలియుగాంతమున ప్రజాపిత బ్రహ్మద్వారా సత్యయుగ దేవతా సృష్టి పునస్థాపన గావించుటకో పొటు శిథిలమైన అసురీసృష్టి వినాశన కార్యక్రమమును కూడా ప్రారంభిస్తారు. “శివపరమాత్మ” “శంకరుని”ద్వారా విజ్ఞాన గర్వమతై, విపరీత బుద్ధులైన అమెరికన్లను, యూరోపియన్లను (యాదవులు) ప్రేరించి, వారి ద్వారా ఆటంబాంబు, హైద్రోజన్ బాంబులు, “మిస్సెల్స్” లాంటి మారణాయిధాలు (మహాభారతంలో వీటినే “మునలకం” [బ్రహ్మస్తోదులు అని అన్నారు] ప్రయోగించు కొనునట్లు చేస్తారు. భారత దేశంలో కూడా దేహభిమానులు-ధర్మభష్యలు విపరీత బుద్ధులైన వారికి (మహాభారతంలోని కౌరవులు వీరే) అంతర్యాదమునకు ప్రేరణ కలిగిస్తారు.

శ్రీ విష్ణువు ద్వారా జగత్త్వాలన

విష్ణుమూర్తి నాలుగు భూజములలో రెండు “శ్రీనారాయణుని” భూజములకు, రెండు “శ్రీలక్ష్మీ” భూజములకు చివ్వములు. శంఖము పవిత్ర, వాక్యముకు, జ్ఞాన ర్ఘుంకారమునకు గుర్తు. “స్వదర్శన చక్రము” ఆత్మ (స్వ) మరియు సృష్టి చక్ర జ్ఞానమునకు నిదర్శనము. “కమలపుష్పములో ఉండి కూడ “నిర్మిషం”గా, పవిత్రముగా ఉండుటకు సూచన. గద, మాయపై విజయమునకు (పంచేంద్రియ వికారముల వినాశనమునకు) చివ్వము.

ఆపుడు పరమపిత పరమాత్మ జీవాత్ములందరికి విష్ణు చతుర్యజుని ఈ విధంగా సందేశమిస్తున్నారు.

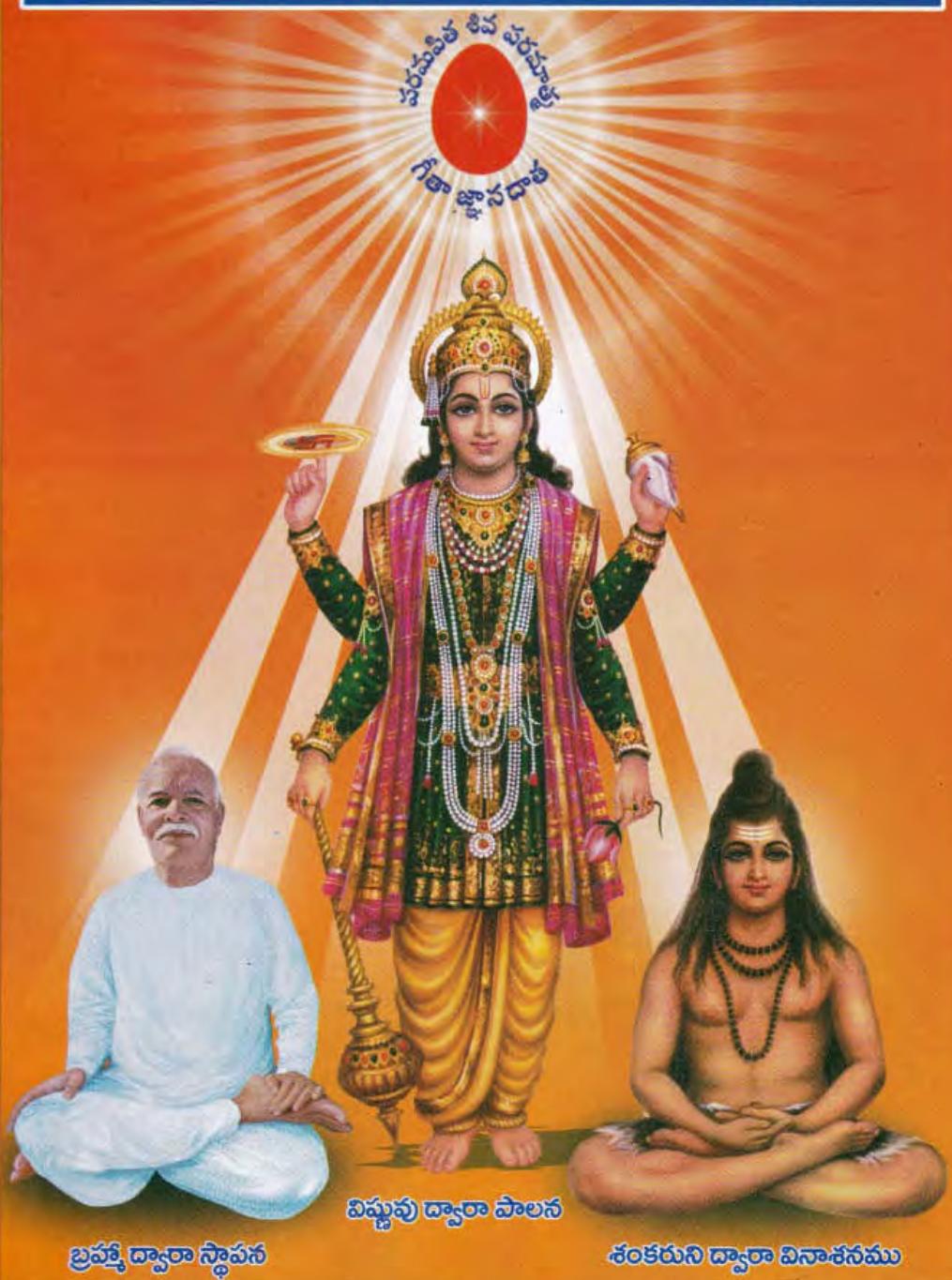
“ఈ అలంకారముల రహస్యమును తెలుసుకుని మీ జీవితములో పొటీంచినట్టయితే సరుడు నారాయణుని పదవిని, సారి లక్ష్మీ పదవిని పొందగలరు. మానవులు దీక్షిరీటథారులై దేవి దేవతా పదవిని పొందుతారు.” రెండు కిరీటములలో 1. ప్రకాశమండలము. ఇది సంహర్ష పవిత్రతకు, శాంతికి చివ్వముగా విరాజిల్లతుంది. 2. రత్న స్ఫురితమైన స్వర్ణకిరీటము. ఇది సంపద, సుఖము, రాజ్యభాగ్యమునకు చివ్వము.

ఈ విధముగా పరమపిత శివ పరమాత్మ సత్య, త్రైతాయుగముల పవిత్రమైన దేవతా సృష్టి (స్వర్ణ) పరిపాలనను నెలకొల్పుతారు. దీనికి ఫలితముగా సత్యయుగములో శ్రీ లక్ష్మీ నారాయణులు (వీర హర్షజన్మలో ప్రజాపిత బ్రహ్మ జగదంబ సరస్వతులు) మరియు సూర్య వంశీయులైన రాజులు రాజ్యపాలన చేస్తారు. త్రైతాయుగములో శ్రీ సీత, శ్రీరాముడు మరియు ఇతర చంద్రవంశీయులైన రాజులు రాజ్యపాలన చేస్తారు.

ఇచ్చట మనం ఒక ముఖ్యమైన విషయం గమనించాలి. ప్రస్తుతం పరమపిత శివపరమాత్మ ప్రజాపిత బ్రహ్మ, విష్ణు శంకరులద్వారా పైన వేర్పొన్న మూడు కర్తవ్యములను చేయించుచున్నారు. ఇపుడు పరమాత్మతోను, ప్రజాపిత బ్రహ్మతోను ఆత్మియతను అనగా ఆత్మసుంబంధమును కల్గించుకొని, పవిత్రులై స్వచ్ఛమైన వైష్ణవులుగా తయారగుటయే మనందరి కర్తవ్యము. తీవ్రపురుషార్థముచే వీటిని సాధించగానే ఈశ్వరీయ జన్మ సిద్ధాంతమైన ముక్తి-జీవన్యుక్తి వెంటనే లభిస్తుంది.

నిర్మాణ చిత్రులే విశ్వ నవ నిర్మాతలు

పరమపీత పరమాత్మ మరియు అతని దివ్య కర్తవ్యములు

బ్రహ్మ దావూరా స్థాపన

విష్ణువు దావూరా పాలన

సంకర్యని దావూరా వినాశనము

రివ పరమాత్మని దివ్యావతరణము

పరమాత్మని దివ్యావతరణము

శివ శబ్దమునకు మంగళకరుడు, కళ్యాణదాయకుడు అని ఆర్థము. మానవులందరూ కలియు గాంతమున మాయకు లోభిడి అశాంతి, దుఃఖములపాలై భ్రష్టాచారులుగా, పతితులుగా అగుటచే ఆతి ధర్మగ్నాని ఏర్పడుతుంది. ఆ సమయమునే మానవాత్మలను పునః పవిత్రులుగా, సంపూర్ణ సుఖాధికారులుగా చేసే దివ్య కర్తవ్యమును గావించు కళ్యాణమూర్తి కావున “శివుడు” అను నామము అతనికి గుణవాచకమై సార్థకమైనది. ధర్మ భ్రష్టులుగా కర్మభ్రష్టులుగా పతనమైపోయిన మానవులను ఉద్ధరించుటకు శివపరమాత్మ పరంధామము నుండి దిగివచ్చి ఒక వృద్ధమానవ శరీరమును ఆధారముగా తీసుకుంటారు. పరమాత్మ శివుని ఈ దివ్యమైన అలోకిక జన్మకు స్నేహి చిహ్నముగానే “శివరాత్రి” లేక “శివజయంతి” పర్వదినముగా జరుపుకొనబడుచున్నది.

పరమాత్మ ఈ విధముగా తాను ప్రవేశించినతని మనసును పూర్తిగా పవిత్రముగా చేసి “ప్రజాపిత బ్రహ్మ” అని పేరు సెట్టారు. ఇతని స్నేహి చిహ్నముగానే శివలింగము ఎదురుగా నంది విగ్రహముంటుంది. పరమాత్మ సర్వాత్మలకు తల్లి, తండ్రి. కావున ఆయన ఏ స్త్రీ గర్భాసమందు జన్మించక ప్రజాపిత బ్రహ్మ శరీరములో పరకాయ ప్రవేశము చేయుటయే దివ్యజన్మ లేక దివ్యావతరణము అనబడుతుంది.

“అభవుడైన పరమాత్మని దివ్యజన్మ అత్యద్ధతం”

జననమరణ బంధన రహితుడు, మానవ స్ఫుర్తికి చైతన్య బీజరూపుడు, జగన్మాత, జగత్ప్రితయగు పరమాత్మ శివుడు స్త్రీ గర్భములో జన్మించడు. కావుననే ఒక సాధారణ వృద్ధ మానవ తనువునందు ప్రవేశిస్తారు. ఇదే అతని దివ్యజన్మ. శివపరమాత్మ ప్రవేశించిన శరీరం జనన మరణ చక్రములో పరిభ్రమించే మానవశరీరం. కానీ అది పరమాత్మ స్వంత దేహం కాదు. ఆయన అశరీరి.

చిత్రములో చూపటడినట్లు సమస్త స్ఫుర్తి మాయావశ్మై కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, అహంకారములనే అయిదు వికారములలో చిక్కుసొన సమయములో జనన మరణాతీతుడైన పరమాత్మ పవిత్రత-సుఖ శాంతులను ప్రసాదించి మాయ పిడికిలి నుండి విముక్తి కలిగిస్తారు. పరమాత్మయే సర్వాత్మలకు సత్యజ్ఞానము, సహజరాజయోగము ప్రభోదించి పరంధామమునకు తీసుకువెళతారు. అతడే ముక్తి, జీవన్యుక్తి ప్రసాదించే పరదాత.

శివరాత్రి హండుగ ఫాల్టణ మాసం (విక్రమ శ.11) చివరలో వస్తుంది. కృష్ణపక్ష చతుర్దశినాదు పూర్తి అంధకారము వ్యాపించి ఉంటుంది. ఒక్కరోజు తరువాత శుక్లపక్షం ప్రారంభమవుతుంది. ఇక కొద్దిరోజులలోనే నూతన సంవత్సరం ప్రవేశిస్తుంది. ఈ ఫాల్టణ కృష్ణ పక్ష చతుర్దశి నాటి రాత్రి, జీవాత్మల అజ్ఞానాంధకారమును, మానసిక వికారములు విజ్ఞాభించిన రాక్షస లక్ష్మణ స్థితులను సూచిస్తుంది. దీని తరువాత ఆత్మలకు శుక్లపక్ష మనటడి నూతన కల్పము ప్రారంభమవుతుంది. అజ్ఞానము, అశాంతి దూరమై పవిత్రత, సుఖశాంతులు నెలకొంటాయి.

పరమాత్మ శివుడు అవతరించి తన జ్ఞానయోగములు, పవిత్రతల ద్వారా ఆత్మలలో ఆధ్యాత్మిక జాగ్రత్తి కలిగిస్తారు. ఈ మహాత్మము యొక్క ఘంతతముగా శివరాత్రి నాడు భక్తులు జాగరణ చేస్తారు. ఈరోజు ఉపవాసములు, ప్రతములు మొదలైనవి చేస్తారు. ఉపవాసము అనగా సమీపమున ఉండుట అని ఆర్థము. భగవంతుని సమీపమున ఉండుటయే సత్యమైన అర్థము ఇప్పుడు పరమాత్మతో కూడి ఉండుటకు పవిత్రతయనే ప్రతము చాలా అవసరము.

అహంకారాన్ని త్వాగం చేసే అత్మికత్వాన్ని ధారణ చేయండి

శివ శంకరులలో తారతమ్యము

చాలా మంది “శివుడు-శంకరుడు” అనే శబ్దాలు రెండూ, ఒకే దేవుని పేర్లనుకొంటారు. కానీ వీరిరువురిలో చాలా భేదముంది. వీరి విగ్రహ మూర్తులు కూడా వేరు వేరుగా ఉండుట మీకు తెలిసిన విషయమే. “శివుని” మూర్తి లింగాకారములో ఉండగా “శంకరుని” మూర్తి శరీరాకారమును కలిగి ఉంటుంది. పరమపిత శివపరమాత్మ ఈ విషయంలో మాకు బోధించిన విశేషములను ఇచట పొందుపరుచున్నాము.

మహాదేవ శంకరుడు

1. ఈయన బ్రహ్మ, విష్ణువుల వలె సూక్ష్మమైన శరీరము కలవాడు. ఈయనను మహాదేవుడు అనవచ్చ కానీ “పరమాత్మ” శబ్దమితనికి వర్తించదు.
2. ఈయన బ్రహ్మ, విష్ణుల వలె సూక్ష్మ లోకంలో శంకరపురిలో ఉంటారు.
3. బ్రహ్మ, విష్ణు దేవతల వలె ఈయన కూడా పరమాత్మని సృష్టి.
4. శంకరుడు కేవలము మహావినాశన కార్యమును మాత్రమే గావిస్తారు. కానీ స్థాపన, పాలనా కర్తృవ్యమును నిర్వహించరు.

పరమపిత శివ పరమాత్మ

1. పరమాత్మ జ్యోతిర్మిందు స్వరూపుడైన చైతన్య మూర్తి. ఇతనికి స్ఫూర్తి స్వరూపములు రెండూ లేవు.
2. పరమాత్మ బ్రహ్మ-విష్ణు-శంకరుల సూక్ష్మలోకాలకు పైన బ్రహ్మలోకంలో (ముక్తిధామంలో) ఉంటారు.
3. ఈయన త్రిమూర్తి, అనగా బ్రహ్మ, విష్ణు, శంకరులను కూడ సృష్టించినవాడు.
4. పరమపిత పరమాత్మ బ్రహ్మద్వారా సృష్టిస్థాపన, శంకరుని ద్వారా మహావినాశనము, విష్ణువు ద్వారా పాలన, చేయించు విశ్వకర్మాణకారి.

“శివ జయంతి” రాత్రివేళ ఎందుకు జరుపబడుచున్నది.

వాస్తవానికి రాత్రిసమయం అజ్ఞానానికి, తమోగుణానికి, పొపాచరణకు చిహ్నం. అందువలననే ద్వాపర కలియగాలను బ్రహ్మ రాత్రి అంటారు. కలియగాంతమున సాధు సన్మాసులు, గురువులు, ఆచార్యులు మొదలైన వారందరూ పతితులై దుఃఖములనుభవిస్తూ అజ్ఞానంలో పడి నిదిస్తున్న సమయములో అతి ధర్మగ్రాని విర్ఘడుతుంది. భారతదేశం విషయ వికారములకు లోనే వేశ్య వాటికగా మారిన అతి నిక్షప్త సమయములో పతిత పాపనుడైన పరమపిత పరమాత్మ ఈ పుడమిపై దివ్యజన్మ తీసుకొంటారు. అందువలన ఎవరు పుట్టినా జన్మించినమంటారు. కానీ శివ పరమాత్మ అవతరించినది అజ్ఞానాంధకారములో కావున “శివరాత్రి” అంటారు. చిత్ర పటములో చూపబడిన చీకటి, నల్లరంగు అజ్ఞానానికి విషయ వికారమయమైన రాత్రికి చిహ్నము.

జ్ఞాన సూర్యుని (శివుని) అవతరణతో అజ్ఞానాంధకారం నశిస్తుంది.

ఈ విధముగా అవతరించిన జ్ఞానసూర్యుడైన శివపరమాత్మ తన జ్ఞానయోగ కిరణాలను ప్రసరింపజేసి అచిరకాలములోనే కలియగ తమోగుణమును తొలగించి సత్యయుగ సత్యగుణమును స్థాపిస్తారు. దీనితో కామాది విషయవాసనల అజ్ఞానము పటాపంచలవుతుంది. కల్పమంతటిలో పరమాత్మని అలౌకిక జన్మచేత కొద్ది సమయములోనే వేశ్యాలయం వంటి ప్రపంచము శివాలయమవుతుంది. నరుడు శ్రీనారాయణునిగా నారి శ్రీమహాలక్ష్మీగా పరివర్తన చెందుతారు. కావున “శివరాత్రి” వజ్రతుల్యమైనది.

స్వయం జాగ్రత్తతో జగత్తి ప్రకాశిస్తుంది

శివ శంకరులలో తారతమ్యము

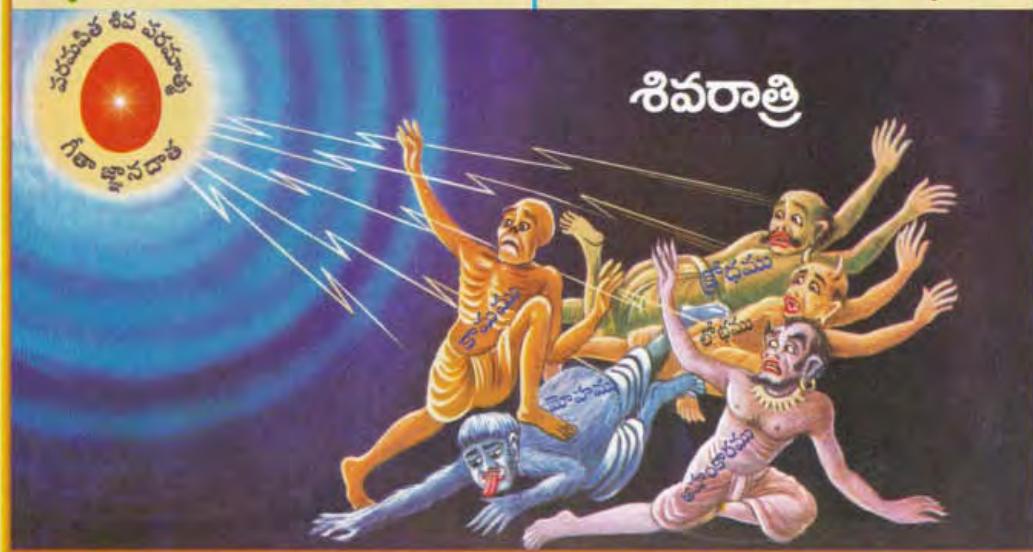

శంకరుడు

శివుడు

పూత్కలోక నివాసి, వినాశకారి, ఆకారి దేవత - రచన పరంధామ నివాసి, కళ్యాణకారి, నిరాకార పరమాత్మ - రచయిత

శివరాత్రి

భగవంతుడు సర్వ వ్యాపికాదు

పరమాత్ముడు సర్వజ్ఞుడు, సర్వశక్తివంతుడు
కానీ సర్వవ్యాపి కాదు

భగవంతుడు సర్వవ్యాపి కాదు

మానవులు ఒకవైపున పరమాత్మను తల్లి దండ్రి పతిత పావనుడంటూనే మరోవైపు ఆయన సర్వవ్యాపకుడనుట, రాయి, రప్ప, పాము, తేలు, పండి మొసలి, దొంగ, హంతకుడు మొదలైన అన్నిటిలో ఉన్నాడనుట ఒక మహాదోషము. మనకు పరమపిత, పరమప్రియుడైన, పరమపావనుడను కుక్కలో, పిల్లలో అన్నిటిలో ఉన్నాడంటే ఎంత పాపమో ఎంత పొరపాటో ఆలోచించారా? మనకు ముక్కి జీవన్యుక్తి వారసత్వముగా ఇచ్చేవాడు పతితులను ఉద్దరించి, పావనులుగా చేసి, స్వర్గ సాప్రాజ్యమును ప్రసాదించే మన పరమపిత పరమాత్మని ఈ పదములతో పిలుచుట, పలుకుట “కృతఫ్యుత” అనిపించుకొంటుందా?

పరమాత్మ “సర్వవ్యాపి” అయితే శివలింగమునకు ఎందుకు హూజ జరుగుతుంది? ఆయన సర్వత ఉంటే “దివ్యజిన్య” ఎలా తీసుకుంటారు? మానవులందరూ పరమాత్మని దివ్యావతరణమునకై పరితపించుట ఎందుకు? శివరాత్రి ప్రత్యేకమైన పండుగగా జయిషుకొనుట ఎందుకు? పరమాత్మ సర్వవ్యాపకుడైతే భగవధీత ఎలా బోధించారు? గీతలో “నేను పురుషోత్తముడను, నేను సూర్య, చంద్ర, సక్తి మండలములకు కూడ ఎంతో దూరాన ఉన్న పరంధామ నివాసిని, తలక్రిందులుగా ఉన్న ఈ సృష్టి అనే వృక్షానికి బీజమైన నేను పైన ఉన్నాను” అను భగవంతుని మహావాక్యము ఎలా బుబుజవవుతుంది? పరమాత్మ “సర్వవ్యాపి” అనే భావం కలుగుట వలననే భక్తి, జ్ఞానయోగాదులకు విరోధం ఏర్పడినది. జ్యోతి స్వరూపుడైన పరమాత్మకు ఒక విశిష్టమైన నామరూపాదులు లేకపోతే అతనితో సంబంధము ఎలా కలిగి ఉండాలి? విశ్వవిభునితో ప్రీతిని, స్నేహమును, భక్తిని ఎలా ప్రకటించుకోవాలి? జ్ఞానమనగా ఏవిష్యుమును గురించేనా దాని నామ, రూప, గుణ, ధామ, కర్మ, స్వభావ సంబంధములను, దానివలన కలుగు లాభము మొదలగు వాటిని గురించి తెలుసుకొనుట మరియు సంపూర్ణ పరిచయము కలిగి ఉండుట. “పరమాత్మ సర్వవ్యాపి” అని అంగీకరించినచో మానవుడు “మన్సూభవ”! “మామేకం శరణం ప్రజ” మొదలైన ఈశ్వరాజ్ఞలను పాటింపజాలడు. బుద్ధిలో జ్యోతి స్వరూపుడైన పరమాత్మ శివుని స్మృతిలో ఉంచుకొని, ధారణ గావించజాలడు. యోగమునందు నిలుకడ కుదరక మనస్స ప్రమిస్తుంది. పరమాత్మ వైతస్వరూపుడు. మన పరమపిత, తండ్రి సర్వవ్యాపకుడైలా అవుతారు? పరమాత్మ సర్వవ్యాపి అని అంగీకరించుట వలననే స్మృతి పురుషులందరూ యోగ ప్రఫ్పులై పతితులయ్యారు. అంతే కాకుండా ఆ పరమపిత నుండి వారసత్వముగా సంక్రమించు వచ్చిత్రత, సుఖ శాంతుల నుండి వంచితులై అశాంతి దుఃఖముల పాలయ్యారు.

భక్తులు “అణుపణువునా” లేక “ఘుటఘుటములో” పరమాత్ముడున్నాడు అని చెప్పిన వాక్యములోని శబ్దార్థమును మాత్రమే స్వీకరించుట సరికాదు. “ఘుటము” లేక “హృదయము” ప్రేమ మరియు ధ్యాన స్థానమనే అర్దమును అందరూ అంగీకరిస్తారు.

ద్వారపరయుగారంభములో ప్రజలకు ఈశ్వరుని ఎడల భక్తి, జిజ్ఞాస, శ్రద్ధ బాగుగా ఉండేవి. నాస్తికుడను వాడు మచ్చునకు కూడా లేదు. ఆ కారణముచేత భావావేశంతో భక్తులు అందరిలో దేవుడు ఉన్నాడు అని అందరూ అతనిని ప్రేమించి ధ్యానిస్తారని అందరి మనసులలో ఈశ్వరుని రూపము ఉంటుందని చెప్పారు. ఈ మాటకు స్వయముగా ఈశ్వరుడే సమస్త ప్రాణుల హృదయాలలో నివసించునని చెప్పాట ఒక పెద్ద పొరపాటే కాదు, మహాదోషం కూడా అవుతుంది.

మెల్లగా, మధురంగా, మితంగా మాట్లాడండి

కల్వహకమునకు బీజరూపుడు పరమాత్మ శివుడు

ఈ సృష్టిని భగవంతుడు ఒక తలక్రిందులుగా ఉన్న వృక్షముతో పోల్చారు. ఎందుకంటే వృక్షము యొక్క బీజము భూమిలో నుండి బైకి పెరుగుతూ వస్తుంది. మానవ సృష్టి అనే వృక్షమునకు అవినాశి, చైతన్య బీజరూపుడైన పరమాత్మ కొమ్ములచివరగా పైన పరంధామములో (బ్రహ్మలోకములో) నివసిస్తారు. పటములో అన్నిటికంటే దిగున కలియగాంతము, సత్యయుగ ప్రారంభమునగు సంగమయుగము చూపబడినది. అచ్చట తెల్లని వృక్షములు ధరించిన ప్రజాపిత బ్రహ్మ, జగదంబ సరస్వతి కొందరు బ్రాహ్మణ స్త్రీ పురుషులు నహజరాజయోగ స్త్రిలో కూర్చున్నారు. ఈ చిత్రము ద్వారా మనము తెలుసుకొనే రహస్యము కలియగాంతములో అజ్ఞానాంధకారము అలముకొనిన సమయములో సృష్టికి బీజరూపుడగు, కళ్యాణకారి, జ్ఞానసాగరుడు, పరమపితర్యైన శివపరమాత్ముడు పవిత్రమైన నూతన సృష్టి నిర్మాణము గావించుటకు ప్రజాపిత బ్రహ్మ తనువులో (పరకాయ ప్రవేశము) ప్రవేశిస్తారని తెలుస్తుంది. ప్రజాపిత ముఖ కమలము ద్వారా మూలాధారమైన గీతాజ్ఞానమును, సహజ రాజయోగములను గురించిన శిక్షణిచ్చారు. దీనిని గ్రహించి ఆచరణలో పెట్టిన వారెల్లరు పవిత్రులైన బ్రాహ్మణులనబడతారు. ఈ బ్రాహ్మణులు, బ్రాహ్మణులైన స్త్రీలు, సరస్వతీ మొదలైన వారిని “శివ శక్తులు” అంటారు. ఏరే ప్రజాపిత బ్రహ్మ ముఖము నుండి (జ్ఞానముద్వారా) ఉధృవించిన వారు. ఈ స్వాల్ప యుగము సంగమయుగ మనబడుతుంది. దీనినే ధర్మపుక్తమ యుగమని (LEAP YUGA) పురుషోత్తమ యుగమని, గీతాయుగమని (GITA EPIC) కూడా అంటారు

సత్యయుగములో అఖండమైన, అత్యంత సుఖసంపన్మామైన లక్ష్మీ నారాయణుల రాజ్యపాలన ఉండేది. ఆ కాలములో పాలు, నేయ నడులుగా ప్రవహించేవి. సింహము, ఆవు ఒకే రేవున నీరుత్రాగేవి. భారతదేశము ఆనాడు ద్వికిరీటధారులైన వారి శోభతో తేజరిల్లుచుండేది. ఎల్లరూ ఆరోగ్యవంతులుగానూ, శాశ్వత ధనాధ్వులుగా సదా సుఖవంతులుగానూ ఉండేవారు. కామక్రోధాధి వికారములు, హింస, అశాంతి, దుఃఖము నామ మాత్రమునకైననూ లేవు. ఆసమయములో భారతదేశము సుర్ఖము, వైకుంఠము లేక సుఖధామము (HEAV-ONLY ABODE) అని పిలువబడేది. ఆకాలములో ప్రజలందరూ జీవస్నృత్కులు, పూజ్యులు. వారు సగటున 150 సంవత్సరముల అయ్యారూయము కలిగి ఉండేవారు. ఈ యుగములోని వారిని దేవతా వర్ధము వారని అంటారు. పూజ్యులైన విశ్వమహారాణి, విశ్వమహారాజు, శ్రీలక్ష్మీ నారాయణ వంశియులు 8శతాల వరకు (1250 సంవత్సరములు) రాజ్య పాలన గావించారు.

త్రేతా యుగములో చతుర్థ కళాసంపూర్ణులు, సంపూర్ణ నిర్మికారులగు, చంద్రవంశీయులైన శ్రీ సీత, శ్రీరామచంద్రులు రాజ్యమును పాలించారు. వారి రాజ్య పరిపాలన భారతదేశములో మహిమాన్వితమై ఉన్నది. సత్య, త్రేతాయుగములలో పరిపాలించిన “ఆది సనాతన దేవీ దేవతా ధర్మ వంశమే” ఈ సృష్టి వృక్షమునకు కాండము. మూలము కూడా. దీని నుండి కాలాంతరమున అనేక ధర్మ సంబంధమైన శాఖలు వచ్చినవి. ద్వాపరయుగములో అరిషండ్రరూది వికారములు ప్రవేశించినవి. దేవతా స్వభావానికి బదులుగా రాక్షస ప్రవృత్తి నెలకొని సృష్టిలో దుఃఖము - అశాంతి రాజ్యము చేయసాగినవి. అశాంతిపాలైన మానవులు భక్తి ఉపాసనలు మొదలుపెట్టారు. బుమలు శాస్త్రాలు ప్రాయసారంభించారు. యజ్ఞాలు, జపతపాదులు మొదలయ్యాయి.

కలియగంలో ప్రజలు పరమాత్మని మరియు దేవతలను పూజించుటయే గాక ప్రకృతిని పంచభూతములకు కూడ పూజ చేస్తున్నారు. దేవాభిమానులై పతితులగుటచే వారి ఆహార విపోరములు, దృష్టి - వృత్తి, మనోవాక్షర్యలన్నియు తమోప్రధానమై విషయ వికారాధీనములైనవి.

కలియగాంతమున మానవులు పూర్తిగా పతితులయినారు. కావున సుఖమయమైన సత్యత్రేతా యుగములను స్వర్ణమని, దుఃఖమయమైన ద్వాపర కలియగములను సరకమని అంటాము.

లంతర్థభీ సదాసుభీ

కల్పవృక్షమునకు బీజరూపుడు పరమాత్మ శివుడు

కళాణకాల పురుషోత్తమ సంగమయగము

మానవుని 84 జన్మల అద్భుత జీవిత చరిత్ర

మానవాత్మ ఒక కల్పంలో మొత్తం 84 జన్మలు తీసుకుంటుంది. 84 లక్షల యోనులను మాత్రము ధరించదు. ఇచట మానవాత్మ 84 జన్మల చక్రము 84 మెట్ల రూపములో చూపబడినది. ప్రజాపిత బ్రహ్మ - జగద్ంబ సరస్వతి మనకు మొదటి తల్లి తండ్రి. కావున వారి 84 జన్మల సంక్లిష్ట వర్ణనతో యితర మానవాత్మల జన్మల గురించి క్లప్తంగా వస్తుంది. బ్రహ్మ, సరస్వతి సంగమయుగమున శివ పరమాత్మతో జ్ఞాన యోగాలనభ్యాసించి ఆచరించుట వలన సత్యయుగారంభమున వీరే శ్రీలక్ష్మీ శ్రీనారాయణుల పదవిని పొందారు.

సత్యతేతాయుగములలో 21 పూజ్య దేవతా జన్మలు

ఈ చిత్రములో చూపబడినట్లు సత్యయుగపు 1250 సంగాలలో శ్రీలక్ష్మీ శ్రీనారాయణులు నూటికి నూరుపాళ్ళు సుఖశాంతులతో కూడిన ‘8’ జన్మలు తీసుకుందురు. ఇందువలననే భారత దేశంలో “8” సంఖ్య శుభప్రదమని భావిస్తారు. చాలామంది “8” మణులు గల మాలను జపిస్తారు. అప్పుదేవతల పూజను కూడా చేస్తారు. పూజ్యాస్తి కలిగిన శ్రీలక్ష్మీ నారాయణుల 8 జన్మలు “8” మెట్లగా చిత్రములో చూపబడినది. తరువాత త్రేతాయుగపు 1250 సంగాలలో వారు చతుర్థ కళాసంపూర్ణులైన శ్రీ సీత, శ్రీ రామచందుల వంశములో, పూజ్యులైన రాజులుగా ఉన్నత ప్రజారూపంలో 12జన్మలు, సంగమయుగ బ్రాహ్మణ ద్విజస్నము కలిపి 21 జన్మలు తీసికుందురు. ఈ విధముగా సత్య, త్రేతాయుగముల 2500 సంగాలలో వారు సంపూర్ణ సుఖ, శాంతి, పవిత్రతా సంపదలు గల దేవతా జన్మలు తీసుకుందురు. కావుననే జ్ఞానము చేత 21 జన్మలు లేక 21 తరాలు తరించుదురు అనే లోకోక్తి ప్రసిద్ధి చెందినది.

ద్వాపర కలియుగములలో 43 జన్మల జీవన బంధనము

సుఖ ప్రారభము ఈ విధముగా సమాప్తి అయిన తరువాత ద్వాపరయుగారంభంలో వారికి పూజారిస్తితి ప్రాప్తిస్తుంది. మొదటవారు వజ్రముతో గూడిన నిరాకారుడగు శివ పరమాత్మ ప్రతిమను తయారుచేసి అన్య భక్తి చేసారు. ఇక్కడ చిత్రపటములో ఒక పూజారి రాజు రూపములో శివపూజ చేయుచుస్తున్న చూపించారు. క్రమముగా కొంతకాలానికి వీరు సూక్ష్మ దేవతలైన విష్ణు, శంకరుల పూజ ప్రారంభిస్తారు. తరువాత ఆత్మ విస్మృతి కలిగినందున తమ పూర్వ రూపములైన శ్రీ లక్ష్మీ, శ్రీ నారాయణుల రూపములకు కూడా పూజలారంభించారు. అందువలననే “పూజ్యులైన వారే పూజారులైరి” అను నానుడి ప్రసిద్ధి కలిగింది. శ్రీ లక్ష్మీ నారాయణుల ఆత్మలు ద్వాపరయుగపు 1250 సంగాలలో పూజారి స్నితిలో విఫిన్న నామ రూపములతో వైశ్వవంశములందు భక్త శిరోమణలైన రాజులుగా సంపన్చ ప్రజలుగా మొత్తం 21 జన్మలను తీసుకుంటాయి.

కలియుగారంభమున సూక్ష్మ సాకార దేవతల పూజయేకాక తత్వపూజ కూడా ప్రారంభమైనది. భక్తి వ్యభిచారిగా మారిపోయింది. ఈ స్నితి స్వప్తియొక్క తమోప్రధానవస్థ లేక శూద్రావస్థ. కామాది వికారములు విజృంభించాయి. కలియుగాంతమున వీరి వంశియులు 42 జన్మలను తీసుకుంటారు.

పై చర్చె 5000 సంగాలలో వారి ఆత్మలు పూజ్య పూజారి దశలలో మొత్తం 84 జన్మలు తీసుకుంటాయని స్వప్తమైనది. ఈ విధముగా 83 జన్మలు తీసికొనిన తదనంతరం వారి అంతిమ జన్మలో అనగా 84వ జన్మలో వానప్రస్త స్థితి యందు పరమపిత శివపరమాత్మ ఆయన శరీరములో ప్రవేశించి వారివీరు ప్రజాపిత బ్రహ్మ అని బ్రాహ్మణుభ వంశియురాలగు కన్సుకు “జగదంబ-సరస్వతి” అని పేరు పెట్టిను. ఈ ప్రకారముగానే ఇతర దేవతా వంశియులు 5000 సంగాలలో ఎక్కువలో ఎక్కువ 84 జన్మలు తీసుకుంటారు. అందువలననే భారతదేశంలో జనన మరణ చక్రమును “84” చక్రమని అంటారు. అనేక మందిరాలలో 84 గంటలు కూడ వ్రేలాడ దీస్తారు. “84 గంటల దేవి” అనే పేరుతో ఆమె పూజ కూడ చేస్తుంటారు.

పరచింతన పతనానికి మూలము, స్వచింతన స్వర్గానికి సాచిపానము

మానవుని 84 జన్మల అద్భుత జీవిత చరిత్ర

మానవాత్మ “84” లక్షల యోనులను ధరించదు

మానవాత్మ 84 లక్షల యోనులను ధరించదు

పరమ బ్రియుడైన శివరమాత్మ ప్రస్తుతము ఈశ్వరీయ జ్ఞానానికి సంబంధించిన అనేక మధుర రఘ్యములను విశదికరించి చెప్పినట్టే మరొక కొత్త సత్యమును గురించి బోధించారు. అది “మానవాత్మ పశు పక్కాది యోనులలో జన్మించదు” అనునది. ఇది నిజంగా చాలా సంతోషకరమైన వార్తాయే కానీ, చాలామంది మానవాత్మ పశుపక్కాది 84 లక్షల యోనులలో జన్మిస్తుందని” అంటారు.

ఈక దేశపు ప్రభుత్వము దోషులను శిక్షించేందుకు వారికి స్వేచ్ఛ లేకుండా ఒక గదిలో కొంత కాలము బంధించి సుఖము లేకుండా చేసినట్లు, మానవుల పాపాలకు శిక్షగా పశు పక్కాది యోనులందు జన్మించి దుఃఖమును, పరాధీనతను అనుభవించ వలసి పశుందని వారి వాదనలోని సారాంశము.

కానీ మానవాత్మలు తమ పాపాలకు శిక్ష మానవజన్మ తీసికొనే అనుభవించునని ఇప్పుడు పరమాత్ముడు నుస్పష్టము చేయుచున్నారు. మానవుడు తన దుర్భాగ్యాది దుష్టర్యాల వలన పశువుల కంటే అథమాథముడై అధిక దుఃఖమనుభవిస్తాడు. కానీ పశుపక్కాది యోనులందు మాత్రము జన్మించదు. మానవులు తమ పాపములకు ప్రతి ఫలముగా మూగా, గుడ్లి, చెవిటి, కుంటి, కుప్పు మొదలైన మహా శిక్షలను అనుభవించుట మనం చూస్తున్నాము. కొన్ని జంతువులు మనుషుల కంటే కూడ చాలా స్వేచ్ఛగా సుఖమనుభవించుట కూడా మనము చూస్తున్నాము. కొన్ని మేలిమి జాతి కుక్కలకు రొట్టి, వెన్న అతిగారాబముతో తినిపించుట సోపాలపై పడుకొని, తిరుగుతూ ఎంతో ప్రేమగా పోషింపబడుచుండుట మనందరికి తెలిసిన విషయమే. కానీ ఎందరో మానవులు ప్రపంచములో ఆకలితో అర్థనగ్గంగా, డబ్బు కొఱకు భిక్షమెత్తుకుంటూ జీవితమును అతి నిక్షేపముగా రోడ్మెట్లై గడుపుట, వారినెందరో చీదరించుకొనుట, చలికి గడ్డకట్టుకొనిపోయి రోగాలపాలై రోడ్మెంద కుక్కలకన్నా నీచంగా చనిపోవుట, మరి కొందరు భరింపరాని ఆవేదనలతో ఆత్మహత్యను చేసుకొనుట, ఇవస్నే మనం నిత్యం చూస్తున్న హృదయ విదారక దృశ్యములు. వీటి వలన మానవునిగా జన్మించి మానవ జాతి మధ్యనే ఇంతటి ఫోరమైన శిక్షలను అనుభవించుచుండగా ఇతర పశు పక్కాది యోనులలో జన్మించవలసిన అవసరము లేదని తెలియుచున్నది కదా!

“పిత్రసమును బట్టి చెట్టు”

ఇంతే కాకుండా ప్రతి మానవాత్మలోను జన్మ జన్మాత్మర సంసారము అనాదిగా అవ్యక్తమాపములో అంతర్గతమై ఉంటుంది. ఇందువలననే మనుష్యత్వము తమ తమ విభిన్న సంసార, గుణకర్మ, స్వభావ ప్రారభము ననుసరించి స్పృష్టి నాటకమున తమ పాత్రము అభినయస్తాయి. మన గుణ కర్మ స్వభావములు పశు పక్కాదుల గుణ కర్మ స్వభావముల కంటే భిన్నములైనవి, మామిడి బెంక నుండి మిరపచెట్టు మొలవనట్లు, మానవాత్మ మానవ జన్మనే తీసుకుంటుంది, గానీ 84 లక్షల పశుపక్కాది యోనులలో జన్మించదు. కల్పమంతటిలో (4 యుగములలో) మానవాత్మ మానవ యోనియందే మొత్తం 84 జన్మలనెత్తి తన కర్మానుసారముగా సుఖ దుఃఖముల ననుభవిస్తుంది.

మానవాత్మ పశుపక్కలలో జన్మించిన మానవుల సంభ్య జంతగా వృథి పొందేది కాదు

ఒకవేళ మానవాత్మ తన పాపకర్మల కారణంగా జంతు జాలములలో జన్మలు తీసికొన్నట్లయితే ప్రతి సంవత్సరము మానవుల సంఖ్య పెరుగుతూ ఉండక తరుగుతూ ఉండాలి. ఎందుకంటే ఈనాడు విషయ వికారమయమైన కర్మలచే అందరూ పాపాత్మలే. పుణ్యత్వులు సంఖ్య ప్రేళ్య మీద లెక్క పెట్టవచ్చు. వీరంతా తమ పాపాలకు ఫలితముగా పశుపక్కాది యోనులలో జన్మించగా మానవుల సంఖ్య తగ్గి జీవ జంతువుల సంఖ్య పెరిగి ఉండాలి. కానీ ఈనాడు జనాభా సంఖ్య విపరీతముగా పెరుగుచుండుటను బట్టి మానవుడు పిపీలికాది పశుపక్కాది యోనులలో జన్మించడని తెలియుచున్నది.

శరీరమనే శపం చూడకు, పరమాత్మ శివుని చూడు

ప్రజాపిత బ్రహ్మకుమారీ తండ్రి

పాండవభవన ముఖ్యద్వారము

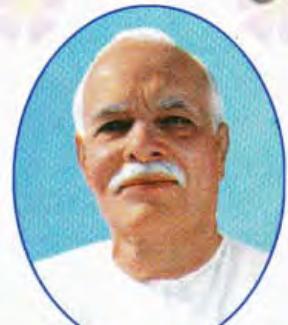
తపస్య ధామము

జూన సరోవరము

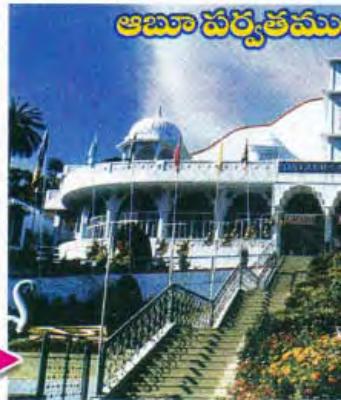
ఓం మూర్ఖియమ్

పితామాత్రీ ప్రజాపిత బ్రహ్మ

పరమాత్మ ప్రవేశించిన భాగ్యాలి తసుపు కలకత్తాలోని ఒక ప్రభూతి గల వరకునిది. ఆయన శ్రీమన్నారాయణ్ణి అన్నస్వభవుడు. అతనిలో బెదార్యము, సర్వకల్యాణ భావన, వ్యవహార కులత, రాజకులోవిత గాంభీర్యాది సద్గుణములతో భాటు పరమాత్మును కొఱకు అంపులేని పరితపన కూడా ఉండేది.

మహారాజులు, సామంతులు మొదలైన ప్రసిద్ధ పురుషులలోనేగాక నిమ్మ జాతి వారితో కూడా వీరికి పూర్తి పరిచయము ఉండేది. వీరి లాకిక అనుభవము అమోఘమైనది. వీరిలోనిఫక్తి, ఐరాగ్యము పూర్తి పరాకాష్ట దకశు చేరింది. పరమాత్మ ప్రవేశించుటకు ప్రపూత్రిని దివ్యముగా మలచుటకు గృహస్తమాములోఉన్న విశేషమైన ప్రత్యేకియి తగినవాడు. కావున ఇంకెన్నో కారణములచే త్రికాలద్విష పరమపిత పరమాత్మ వీరి శరీరములో దివ్య(పరకాయ)ప్రవేశము గావించారు.

బింశాంతి

గ్రోబల్ హోస్పిటల్ ఆ

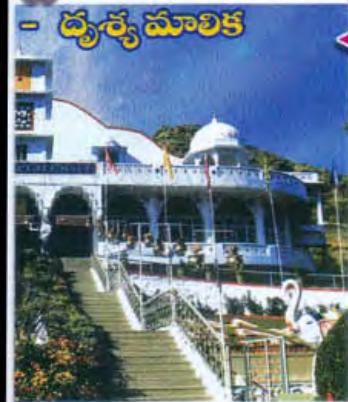

ప్రకాశమణి దాదిగారు

ప్రీయ విశ్వవిద్యాలయము

- డ్రైష్ట్ మాలిక

జగదంబ సరస్వతి

భవనము

ఒడి రిసెర్చ్ సెంటర్

గానుభూతి

పీశాట్రీ ముఖ కచులము ధ్వని జ్ఞాన, యోగముల శిక్షణ పొందిన బ్రహ్మకుమారీ, కుచూరులలో శ్రేష్ఠరాలైన వీరి అలోకిక జీవిత నామమే జగదంబ సరస్వతి. వీరే యజ్ఞమాత. జ్ఞానవీణాలాపనచే పరమాత్మ పరిచయమును ప్రతి వారికి ప్రసాదిస్తూ ఎల్లరిలో అధ్యాత్మిక జాగ్రత్తిని కలిగించినారు. జీవిత పర్యంతము బ్రహ్మచర్య ప్రతముననుస్థించిన పాచని. సహజ రాజయోగము ధ్వని ఎందరిలోనే జ్ఞాన జ్యోతిని వెలిగించిన కరుణాముయి. ప్రశాపిత బ్రహ్మ, జగదంబ సరస్వతి వీరియపురుం పవిత్రమైన దేవతా జీవితమునకు ఆదర్శప్రాయములై నిఱిచారు.

శాంతి స్తుపము

డైమండ్ హాల్

స్వా డైమండ్ హాస్టల్

పీఎస్ పార్కు

జానకి దాదిగారు
ముఖ్య సిరాపూకులు

సృష్టి నాటక కర్త మరియు దర్శకుడెవరు?

ఈ మానవ సృష్టి, ప్రకృతి-పురుషుల అనాది క్రీడ. ఈ గాథ తెలుసుకుంటే మానవునకు అపరిమితానందము కలుగుతుంది.

సృష్టి నాటకంలోని నాలుగు అంకములు

ఎదురుగా ఉన్న చిత్రములో చూపబడినట్లు స్వస్తిక్ చిహ్నము సృష్టి చక్రమును నాలుగు భాగములుగా విభజించుచున్నది.

1. సత్యయుగము 2. త్రైతాయుగము 3. ద్వాపర యుగము 4. కలియుగము.

సృష్టి నాటక రంగస్థలమునకు ప్రతి జీవత్తు ఒక నిర్దీత సమయములో పరంధామము నుండి దిగి వస్తుంది. మొదట కృతయుగ, త్రైతాయుగముల నుండర దృశ్యములు కనిపిస్తాయి. ఈ రెండు యుగములలో సంపూర్ణ సుఖప్రదమైన సృష్టిలో ప్రకృతి రంగస్థలములో “అది సనాతన దేవీ దేవతా ధర్మ వంశము”నకు సంబంధించిన మానవత్తుల పాత్రాభినయం ఉంటుంది. ఆ సమయములో మిగిలిన ధర్మ వంశములకు చెందిన ఆత్మలు పరంధామములో ఉంటాయి. ఈ రెండు యుగాలలోను ఈ దేవతా ధర్మమునకు సంబంధించిన ఆత్మలు తమ తమ పవిత్రతానుగుణముగా జనిపిస్తాయి. అందువలననే అష్ట్యుతులు, నిర్వైరులుగను ఉంటారు.

ద్వాపర యుగములో ఈ ధర్మమే రట్టేగుణావస్తును పొందుటచే ఇఖిహం ద్వారా ఇస్తాం ధర్మము, బుద్ధుని ద్వారా బౌద్ధ ధర్మము, క్రీస్తు ద్వారా క్రైస్తవ ధర్మము స్థాపించబడతాయి. ఈ నాలుగు ముఖ్య ధర్మాలలే ప్రపంచ నాటకమునకు ముఖ్యమనటులు. వీరి ధర్మ గ్రంథములే ముఖ్య శాస్త్రములు. వీరేకాక సన్యాస ధర్మ స్థాపకుడైన శంకరాచార్యులు, ముసల్యాను ధర్మ స్థాపకుడైన మహాముడు, సిక్కుమత సాపకుడైన నానక్ వీరు కూడా విశ్వ నాటకమున ముఖ్య నటులే. అయినను మొదట పేర్కొన్న నాలుగు ధర్మములే విశ్వ నాటకమునకు ఆధారం. ఈ అనేక మత మతాంతరముల వలన ద్వాపర కలియుగములందు దైత్యత భావము, అంతః కలహములు, దుఃఖములు విజ్ఞాంభిస్తాయి. కలియుగాంతమున ధర్మము హర్షితా నశించినపుడు అనగా విశ్వమునందు మొట్ట మొదటిదైన దేవీ దేవతా ధర్మము చాలా క్షీణించి మానవులు అత్యంత పతితులైనపుడు ఈ సృష్టి నాటక కర్త మరియు దర్శకుడైన పరమపిత శివపరమాత్మ ప్రజాపిత బ్రహ్మ శరీరమునందు స్వయముగా ప్రశేషించి అతని ద్వారా ముఖపంచీయులైన బ్రహ్మకుమారీ సరస్వతి, ఇతర బ్రాహ్మణీ బ్రాహ్మణులను రచిస్తారు. వీరి ద్వారా మరల అందరికి అలోకికులైన మాతా పిత రూపములో జ్ఞానోపదేశము చేసి ముక్తి జీవన్ముక్తిని ప్రసాదిస్తారు. అందువలన ప్రజాపిత బ్రహ్మ, జగదంబ సరస్వతి (వీరినే ఏడం- ఈవ్, ఆదం హవ్వ అంటారు) ఈ సృష్టి నాటకములో నాయికా నాయకులు. వీరి ద్వారానే పరమాత్మ పుడమిషై స్వర్గ స్థాపన గావిస్తారు. కలియుగాంతము, సత్యయుగారంభములకు మధ్య ఈ చిన్న సంగమము చాలా మహాత్మాపూర్వమైనది.

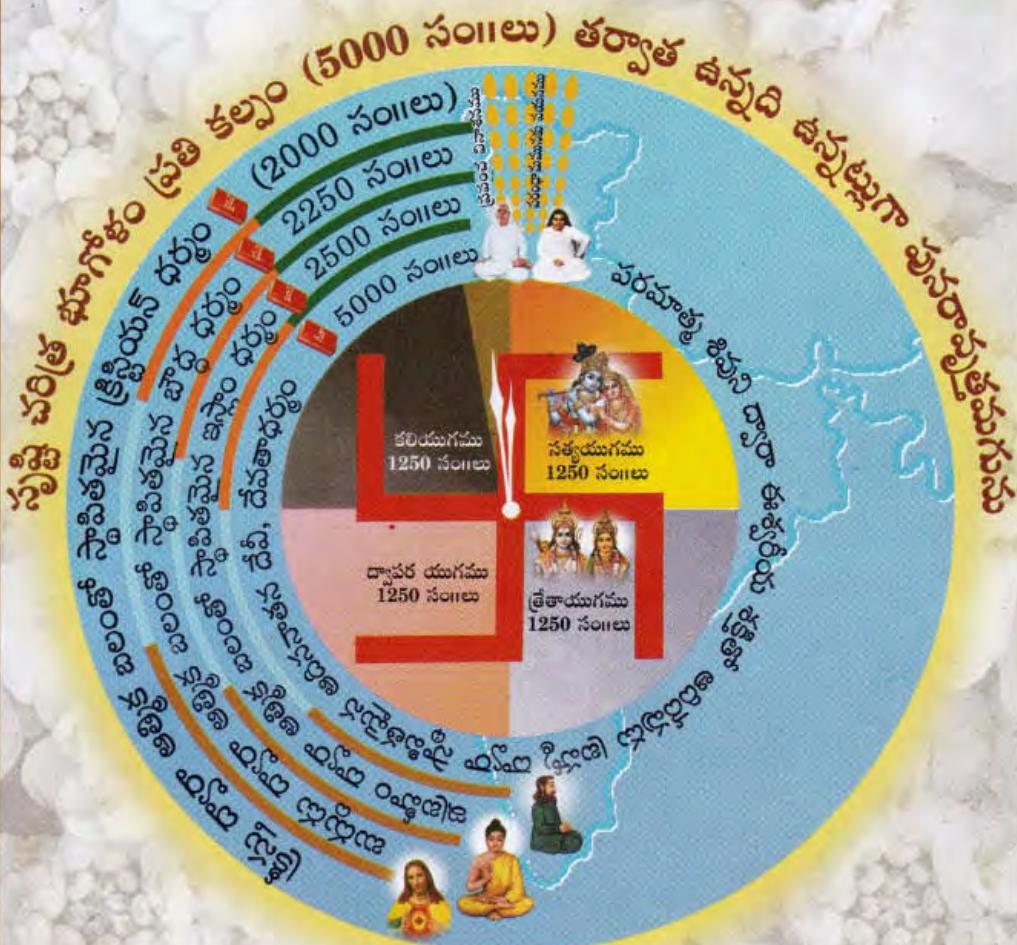
“ప్రపంచ చలత భూగోళముల పునరావృత్తి”

పటములో చూపబడినట్లు కలియుగాంతమున పరమాత్మ శివుడు మహాదేవుడైన శంకరుని ద్వారా పాత సృష్టి యొక్క మహా వినాశనము చేయించినపుడు సర్వాత్ములు తమ ప్రియమైన ధామమును (ముక్తి ధామము) చేరుకుంటాయి. తిరిగి సత్యయుగారంభము నుండి అది సనాతన దేవీ దేవతా ధర్మ వంశమునకు చెందిన ముఖ్యమైన మానవత్తులు ఈ సృష్టి రంగస్థలమునకు రావడం ప్రారంభమవుతుంది. మరల 2500 సం॥ల తరువాత ద్వాపర యుగారంభమున ఇఖిహం యొక్క ఇస్తాం మతమునకు చెందిన ఆత్మలు తరువాత బౌద్ధ ధర్మమునుసరించు ఆత్మలు, క్రైస్తవ మతానికి చెందిన ఆత్మలు తమ తమ సమయము రాగానే సృష్టి రంగస్థలమునకు వచ్చి తమ తమ హర్షితమైన అనాది పాత్రలను అభినయిస్తా తమ స్వర్గ, రజత, తాప్ర, లోహ దశలను అనుభవిస్తాయి. ఈ ప్రకారముగా అనాదిగా నిశ్చితమైన సృష్టిసాటకము అనాది కాలము నుండి 5000 సం॥ల కొకసారి ఉన్నది ఉన్నట్లుగా పునరావృత్తి అవుతూనే ఉంటుంది.

ఈ క్షామే మనది మరుక్షణము మరవలదీ

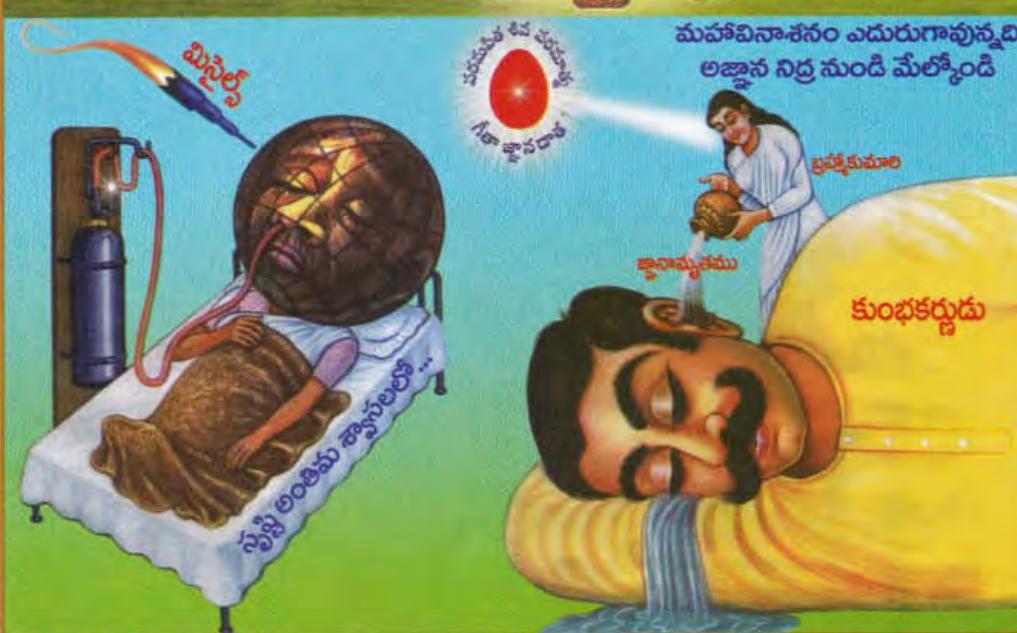
సృష్టి చక్రము

సృష్టి నాటక కర్త మరియు దర్శకుడెవరు?

ఇప్పుడు కలియుగము ప్రథమ పాదంలో లేదు, అంతిమ దశలో ఉన్నది

కలియుగ వినాశనము

ఇప్పడు కలియుగము ప్రథమ పాదంలో లేదు, అంతమ దశలో ఉన్నది

ఈ కలియుగము అతి త్వరలో మహా వినాశనమై కృతయుగము రాసున్నది. కానీ చాలామంది కలియుగము హృత్కాపటానికి ఇంకా కొన్ని లక్షల సంవత్సరములు పడుతుందని, శాస్త్రాలనుసారం స్పష్టి మహా వినాశనమగుటకు చాలాకాలం పడుతుందని అంటారు. ఇప్పడు కలియుగమింకా బాల్య దశలోనే ఉన్నదని వారి భావం.

కానీ పరమాత్మ “ఇప్పడు కలియుగము వృధ్ఘష్యము నందున్నది, స్పష్టి మహా వినాశన ఘడియ సమీపించినది” అని తెలియపరుస్తున్నారు. కామ, క్రోధ, లోధ, మోహ, అహంకారములనే చితిలో మానవులు తగలబడి పోవుచున్నారు. ఇక మహా వినాశనము కొఱకు ఆటంబాంబులు, ప్రాణ్డోజన్ బాంబులు, మిజైల్స్ సిద్ధంగా ఉన్నవి. అయినప్పటికీ మహావినాశనము చాలా దూరములో ఉన్నదని భావించిన వారు ఫోర అజ్ఞానముతో కుంభకర్ణుని నిద్రలో మునిగియున్నట్టే. ఆ భావన కలిగిన వారు తమ అకళ్యాంఘమును తామే కోరుకున్నట్లతుతుంది. అటువంటి వివేక హీనులు పరమపిత పరమాత్మ అవతరించి జ్ఞానామృతమును పంచుచుండగా దానిని గ్రహింపజాలక వంచింపబడతారు.

శాస్త్రవేత్తలు మాత్రము జనసంఖ్య పెరిగినంత శీత్రముగా ఆహారోత్పత్తి మాత్రము పెరుగుట లేదని, అందువలన దీని పరిణామ స్వరూపంగా మహా వినాశన మగునని ఫోషించుచున్నారు. కొన్నాళ్ళకు వాతావరణము కలుషితమై పెత్తోలు, బోగ్గు, మొదలగు ఇంధనములు ఏ మాత్రమైనా లభించవని, భూగోళ శాస్త్రజ్ఞులు భూమి హృత్కాగా చల్లబడి హిమపాత (మంచుమయం) మగునని చెప్పుచున్నారు. ఈనాడు కేవలం ఒక్క రఘ్యా, అమెరికాలోనే 12 లక్షల మెగాటన్సుల ఆటంబాంబులు తయారైయున్నవి. ఇంతేకాకుండా ఈనాడు నీచము, దుర్భరమగు విషయ వికారమయ జీవితము గడువుచూ యింకా కలియుగము కోట్లసంవత్సరాలు ఉండునని తలచుట కనులుండి గ్రుడ్డివానితో సమానమానవచ్చు. కావున పరమపిత పరమాత్మ, అధర్మ వినాశనమునకు ముందే దేవతాధర్మ పునఃస్థాపన గావించునను ముఖ్యివిషయము మరచిపోరాదు.

ఇప్పడు పరమాత్మ శివుని పావనమైన సత్యయుగ దేవతాస్పష్టి పునఃస్థాపన ప్రారంభమైనది. కరుణా సాగరుదగు పరమపిత మానవుని దేవతగా, అపవిత్రుని పవిత్రునిగా మార్పుచున్నారు. ఇప్పడు వారి ద్వారా సహజ రాజయోగము, జ్ఞానము అను అమూల్య విద్యలను నేర్చుకుని జీవితమును పావనముగను, సత్యప్రధానముగను, ఆనందమయముగను చేసుకును తీవ్రపురుషార్థము గావించాలి. కలియుగమింకా లక్షల సంవత్సరాలుండునని నిర్దిష్టముగా ఉండుట “సిరి వస్తే మోకాలద్దు పెట్టుట” వంటిది. కలియుగ మిప్పుడు మృత్యుశయ్యాపై ఉండుటయే కాదు అంతిమ శ్యాసలో ఉన్నది. ఈ స్పష్టి కామ క్రోధాది విషయ వికారములనే రోగములతో కుళ్ళి క్రుశించి నశించుచున్నది. ఇంకా ఈ స్పష్టికి కోట్లకొలది అయుర్ధాయము కలదనుకొనుట తప్పు. కలియుగమిప్పుడు ప్రథమ పాదంలోనే ఉన్నదనుకొని అజ్ఞాన నిద్రలో మునిగిపున్న ప్రజలే కుంభకర్ణులు. ఈశ్వరీయ సందేశమును ఒక చెవితో విని మరొక చెవితో వదిలివేయు వారి చెవులు కుంభము (కుండ)తో సమానము. ఎందుకంటే కుండలో ఏదైనా వాక్యము చెప్పిన అది తిరిగి బయట ధ్వనితో లీనమై పోయినట్లు వీరు కూడా విని వినసట్లుంటారు.

యోగాగ్నితో క్రోధాగ్నిని చల్లార్థండి. ఇప్పడు లేకున్న మరప్పడు లేదు

రావణుడు ఎవరు? రావణునికి పది తలలు ఉన్నాయా?

భారతదేశంలో ప్రతి సంవత్సరము రావణాసురుని బొమ్మును తగలబెడతారు. పది తలలు గల రావణుడనే పేరుగల రాజు ఒకడు లంకా నగరమును పాలించాడని, అతడే సీతను అపహరించాడని మన వారి నమ్మకము. ఇతడు మహా పరండితుడునడానికి చిహ్నముగా అతని చేతిలో శాస్త్రాలు, వేదాలు ఉన్నట్లు చూపిస్తారు. అతని మూర్ఖతకు మొండి తనమునకు చిహ్నముగా గాడిద తలను పైన చూపుతారు. కానీ ఇప్పుడు పరమపిత శివ పరమాత్మ పది తలలుగల రావణుడను రాక్షసుడు లేదని రావణుడు దుస్సుభావమునకు గుర్తు అని చెప్పుచున్నారు. రావణునిలోని పది తలలు స్త్రీ, పురుషుల లోని అయిదయిదు విషయ వికారములకు చిహ్నముని, ఎన్నో గ్రంథములు, శాస్త్రవిజ్ఞానము, ఉన్నత విద్య కలిగి ఉన్నప్పటికీ హింసకు విశ్రంభిత్వమునకు, ఇంద్రియలో లత్తుమునకు గురియైన సమాజమునకతడు గుర్తు. ఈ విధమైన వారి పాండిత్యం కేవలం బరువు చేటు మాత్రమే. ఇట్లాంటి వారు గరిష్టప్పలై ఇతరుల హితోపదేశమును కూడ వినిపించుకొనరు. రావణుడు అను శబ్దమునకు అర్థమే ఇతరులను ఏడిపించువాడు. దుఃఖములు, దుష్టర్యులకు ఘలితము. దుష్టర్యుమే మానవుని జీవితంలో దుఃఖించే విధంగా చేస్తుంది. సీతాపహరణమనగా నిజమైన అర్థము పవిత్రమైన ఆత్మల పవిత్ర భావములను అపహరించుటయే. ఇలాగే కుంభకర్ణుడు సోమరితనమునకు, మేఘునాధుడు కటువచనములకు గుర్తు. ఈ ప్రపంచమే ఒక మహా దీపము. మానవుని మనస్సే ఒక లంకా నగరం.

ఈ నాటకములో ద్వాపర కలియుగములు కలిపి 2500 సంాలు రావణ రాజ్యమనబడుతుంది. ఈ యుగములోనే ప్రజలు మాయకు వశిభూతులై ఉంటారు. చదువు, సంస్కారం, పూజారాధనలు మరియు శాస్త్రములు చదివి కూడా మానవులు విషయ వికార లోలులై ధర్మప్రపంచగుటయే గాక మనోనిగ్రహము కోల్పోయి, ఆహార నియమములు ఏడిచి తామసికులై రోగి, శోక, అశాంతి దుఃఖములననుభవిస్తున్నారు. మానవులు దానవుల పలె మాంసం, మర్యాదాసం, తామసిక భోజనం చేస్తారు. వీరు కామాది అరిషంద్రరములకులోనే ఇతరులను క్షోభింపచేస్తారు. దీనికి పూర్తి భిన్నముగా స్వర్ద, రజత యుగాలలో (కృత, త్రైతా యుగములు) రామరాజ్యముంటుంది. రమణీయుడు సుఖప్రదాత కావున పరమాత్మకు రామ శబ్దము కూడా వర్తిస్తుంది. ఆయనయే సుఖ, శాంతి, పవిత్రత కోసం పరిపూర్వైన దేవతా రాజ్యమును పునః స్థాపించారు. పరమాత్మ స్థాపించిన ఈ రామరాజ్యముననే పాలు, తేనె నదులుగా ప్రవహించేవని, సింహము, ఆవు ఒకే రేవులో నీరు త్రాగేవని ప్రసిద్ధి చెందినది.

వర్పమాన సమయమున జీవితములన్నియు రావణుని లేక మాయా ప్రభావమున చిక్కుకుని ఉన్నాయి. పారిక్రామికోస్తుతి, ధనధాన్య సమ్మద్ది, సాంసారిక సుఖాలేన్ని ఉన్నను మానవునకు నిజమైన సుఖశాంతులు లభించుట లేదు. ప్రతి గృహములో కలహక్కేశములు, అంతః కలహములు, అశాంతి, దుఃఖము, ప్రపూచారములు, కట్టి, అధర్మము, అసత్యము తాండ్రవించుచున్నాయి. అందుకే దీనిని రావణ రాజ్యముంటారు. ఇప్పుడు పరమాత్మ శివుడు గీతలో తాను ఇది వరకు చెప్పినట్లు సహజ జ్ఞాన, రాజయోగముల శిక్షణ నిచ్చి మానవులలో మనోవికారములను పోగొట్టి దేవతా గుణములను ఆచరించే విధానమును నేర్చించి ఈ ప్రపంచములో మరల గాంధీజీ కలలు గన్న రామ రాజ్యమును స్థాపిస్తున్నారు. అందువలన మనము సత్యము, ధర్మము, పవిత్రతా మార్గమున నడిచి పరమాత్మని మహాత్మర కార్యములో సహయోగులుగా కావలెను.

అపాంకారము మానవున్ని అలంకార హిమునిగా చేస్తుంది

రావణుడు ఎవరు? రావణునికి పది తలలు వున్నాయా?

నేటి కలియుగ ప్రపంచము

మానవ జీవితము యొక్క పరమ లక్ష్ము

పిచ్చుమహరూప శ్రీసుఖాయిమాట

పిచ్చుమహరూప శ్రీలో

మానవ జీవితముయొక్క పరమ లక్ష్యము

వర్తమాన సమయంలో మానవ జీవితము చాలా విలువైనది. ఈ సంగమయుగములోనే అతడు సర్వోత్తమ పురుషార్థము గావించి వజ్ర సమానమైన ఉత్తమ ప్రారభమును, లేక సద్గతిని సంపాదించగలడు. ఈ జన్మలోనే అతడు విశ్వయజమానిగా అయ్యే ప్రయత్నము సాధించగలడు. కానీ నేటి మానవునకు తన జీవిత లక్ష్యము తెలియసందుపలన సర్వోత్తమ పురుషార్థమునకు బదులు విషయ వికారములకు లోనై అల్ప సుఖాల వెనుక పరుగెత్తుతూ సమయమును వృథము చేస్తున్నాడు. ఈనాడు కొందరు ద్వాక్షర్లు, ఇంజనీర్లు కావాలని కొందరు రాజకీయాలలో పాల్గొని దేశాయకులు కావాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు. మరికొందరు వీటిన్నీ పరిత్యజించి సన్మాని కావాలనుకొంటున్నారు. కానీ వీరిలో ఎవ్వరికి కూడా సంపూర్ణ సుఖము లభించుట దుర్దభము. కొందరికి శారీరక రోగములు, మరికొందరికి మానసిక అశాంతి, పేదరికము, కుటుంబచింత, ఈతిభాధలు మొదలైన ఏదో ఒక విధమైన దుఃఖములంటూనే ఉన్నాయి. కావున మానవ జీవిత లక్ష్యము లౌకిక సాధన సంపదలచే లభించదు. ఎందుకనగా ప్రతి మానవుడు సంపూర్ణ పవిత్రత, స్థిరమైన శాంతి, సదాసుఖమునే కోరుకుంటాడు.

ప్రకృతి చిత్రంలో మానవ జీవిత లక్ష్యము ముక్కి లేక వైకుంఠమునందలి సంపూర్ణ సుఖ శాంతి సంపన్మమైన శ్రేలక్ష్మి శ్రేసారాయణుల పదవి పొందుటయేనని చూపబడినది. ఇదే అమరపదవి. అక్కడ అకాల మరణాలుండవు. వారిది కాంచనకాయము. వారి ఖజానా అక్కయపాత్ర. కావుననే ఎవరైనా చనిపోయినవుడు వారు “స్వర్గస్థలై” నారని వైకుంఠమును జ్ఞాపకం చేసుకుంటాము.

ఈ పదవిని స్వయముగా పరమాత్మయే ఈ శ్వరీయ విద్య ద్వారా ప్రసాదిస్తారు

ఇటువంటి మహాత్మరమైన లక్ష్మీప్రాప్తిని సాధు సన్మానులు గానీ గురు, జగద్గురువులు గానీ కలిగించలేరు. జ్ఞాన సాగరుడగు పరమాత్మ రెండు కిరీటములు గల ఈ దేవతా పదవిని ప్రజాపిత బ్రహ్మ ద్వారా ఈ శ్వరీయ జ్ఞాన సహజరాజయోగములను ప్రశోధించి ప్రాప్తింప జేస్తారు.

ఈ సర్వోత్తమమైన ఈ శ్వరీయ విద్య నభ్యసించుటకు ప్రజాపిత బ్రహ్మకుమారీ ఈ శ్వరీయ విశ్వవిద్యలయమును పరమపిత పరమాత్మ స్థాపించారు. కానీ స్త్రీపురుషులంతా తమతమ గృహస్త వ్యవహరములలో ఉంటూ కూడ ప్రతిరోజు ఒకటి, రెండు గంటలు తమ భావిజన్మ జన్మాంతరముల కళ్యాణార్థమై ఈ సర్వోత్తమ సహజ శిక్షణు పొందాలి. ఈ విద్య నేర్చుకొనుటకు ఎలాంటి రుసుము లేదు. కావున పేదవాడు కూడా దీనిని పొంది వైకుంఠ సాభాగ్యము నిర్మించుకొనగలడు. ఈ విద్య స్త్రీ, పురుష, జాతి, మత, కుల, భాషా, వయా భేదము లేక ప్రతివారు అభ్యసించవచ్చును. ఆత్మిక దృష్టితో మనమందరము పరమాత్ముని ప్రియ సంతానము గదా!

ఉపాధు లేకున్న మరెపుడూ లేదు

ఈ జన్మయే అందరికి అంతిమ జన్మ. అమూల్యమయిన ఈ సదవకాశమును పోగొట్టుకొని, పురుషార్థము చేయకపోతే మరెపుడూ సాధింపజాలము. ఎందుకంటే జ్ఞానసాగరుడగు పరమాత్మ ద్వారా బోధింపబడిన ఈ గీతాజ్ఞానము కల్పమంతచీలో ఒకే ఒకసారి పురుషోత్తమ సంగమయుగములోనే లభిస్తుంది.

అతోచనలు ఉన్నతమైతే అచరణలు మహాన్నతమోతాయి

సమిప భవిష్యత్తులో శ్రీకృష్ణదు మరల వచ్చుచున్నాడు

ఈనాడు వార్తా పత్రికలలో ప్రతిరోజూ కరువులు, వరదలు, హింసాకాండలు మొదలైన వార్తలు చదువు చున్నాము. ప్రకృతిలోని పంచతత్వాలు మానవుని దుఃఖ పెట్టుచున్నాయి. వాతావరణము కలుపితమై పోయినది. అత్యాచారములు, విషయ వికారములు, అధర్మము పెచ్చిపెరిగి ప్రపంచమంతయూ కీకారణమైనది. కానీ ఒక సమయములో ఈ విశ్వములో సంపూర్ణ సుఖశాంతులు వెలివిరిసే సాప్రమాజ్యము ఘాలతోట వలె ఉండేది. ప్రకృతి కూడా సాత్మికముగా ఉండుట వలన ఎలాంటి ప్రాకృతికమైన ఆపదలు లేవు. మానవులు సత్యప్రధానులై ఆనందమైన జీవితమును గడిపేవారు. ఆ సమయములో ప్రపంచమే ఒక స్వర్గము. దీనినే సత్యయుగమంటారు. ఆ కాలమందలి రాజు, ప్రజలు అను భేదము లేక అందరూ పవిత్రులు, శ్రేష్ఠాచారులుగా ఉండుట వలన విశ్వమంతటా సమృద్ధిగా సుఖశాంతులు నెలకొని ఉండేవి. వారికి బంగారుమయమైన రత్నస్ఫుగిత కిరీటము మరియు పవిత్రతా కిరీటము ఉండేవి. శ్రేరాధా, శ్రీకృష్ణలే సత్యయుగ సృష్టిలో ప్రథమ మహారాజకుమారి, మహారాజకుమారుడు. స్వయంవరం తర్వాత వీరికి శ్రీలక్ష్మి, శ్రీనారాయణులను పేర్లు స్థిరపడతాయి. వారి రాజ్యములో అందరూ శ్రేష్ఠాచారులు, నిర్వికారులు, మర్యాదా పురుషోత్తములు. ఆనాడు సింహము, గోవు ఒకేరేవులో నీరు త్రాగేవి. అనగా పశుపక్షాదులలో సైతము సంపూర్ణ అహింస ఉండేది. ఆనాటి రాజ్యముతో పోల్చి చూస్తే నేటి మానవుడు ఘృతి వికారి, అశాంతి, దుఃఖమయజీవి. ఈ ప్రపంచమే ఘోర నరకము. స్త్రీ పురుషులంతా కామాది విషయ వికారములకు వశమై దుఃఖములో మునిగి పోయారు.

కావున పరమశిక్షకుడు పరమ సద్గురువు అయిన పరమాత్మ శివుడు “వత్సలారా! మీరు జన్మ జన్మాంతరముల నుండి ఓ ప్రభూ మమ్మల్ని అశాంతి, దుఃఖముల నుండి విధిపించి ముక్తిధామమునకు (స్వర్గమునకు) తీసికొను వెళ్ళు తండ్రి” అని పిలిచారు. కావున నేను తిరిగి ఇప్పడు మిమ్ములను ముక్తిధామమునకు తీసికొని వెళ్ళటకు వచ్చాను. ఇదే మీ అంతిమ జన్మ. ఇప్పడు పవిత్రులై, యోగయుక్తులై పావన సత్యయుగములో జన్మించుటకు సిద్ధంకండి అంటున్నారు. భవిష్యత్తులో శ్రీకృష్ణని రాజ్యము రాసున్నది. ముందు విషయ వికారమయమయిన ఈ కలియుగము ఆటంబాంబులు, ప్రకృతి ప్రకంపనములు, గృహ యుద్ధముల ద్వారా మహావిషాంకనమైన తరువాత సకల సౌభాగ్య విలసితమైన శ్రీకృష్ణని రాజ్యపాలన మొదలవుతుంది. ప్రకృతి చిత్రములో భూగోళముపై మధుర మురళి వాయిస్తున్న శ్రీకృష్ణని చూస్తున్నారు. ఇప్పడు సమస్త విశ్వము శ్రీకృష్ణని ఏకభ్రతాధి పత్యము లోనికి రాబోతుంది. అక్కడ ఒకేధర్మం-ఒకేభాష-ఒకే మతముంటుంది.

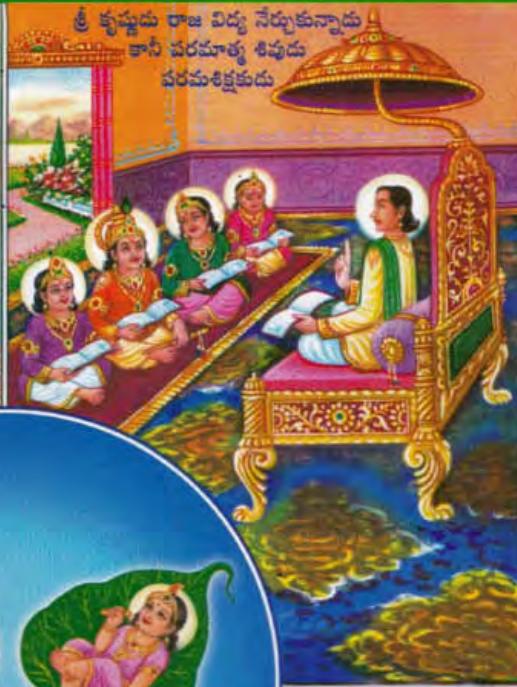
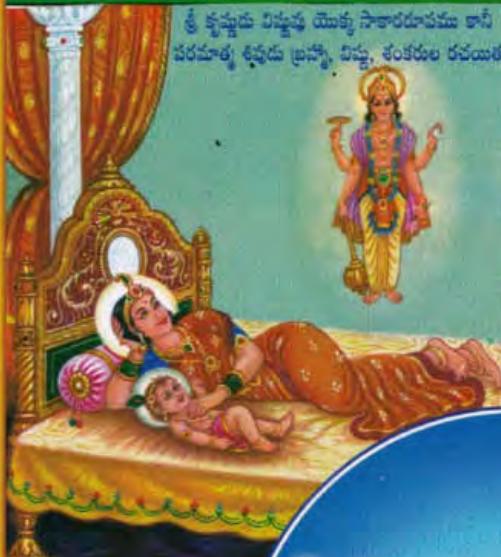
శ్రీకృష్ణదు ద్వాపర యుగాంతమున వస్తారని చాలామంది భావన. కానీ సర్వగుణ సంపన్ముడు, పోడశక్తా సంపూర్ణదు, సంపూర్ణ పవిత్రుడగు శ్రీకృష్ణదు రజోప్రధానమైన ద్వాపరయుగములో ఎలా వస్తారు? సూర్యాసు శ్రీకృష్ణ దర్శనము కోసం తన అపవిత్ర నయనాలను పెరికిషేసుకొన్నాడు. మీరాబాయి పవిత్రత కోసం విషమును కూడా త్రాగినది. అటువంటపుడు దేవతయైన శ్రీకృష్ణదు అపవిత్ర దృష్టిగల ద్వాపరయుగంలో ఎలా రాగలడు? శ్రీకృష్ణదే స్వయంవరం తరువాత నారాయణుడుపుత్తాడు. అందువలననే శ్రీనారాయణుని బాల్య చిత్రములు గానీ, శ్రీకృష్ణని వార్ధక్య చిత్రములుగానీ లభించవు. శ్రీకృష్ణదు (శ్రీనారాయణుడు) సత్యయుగ పావన సృష్టి ప్రారంభములో వచ్చాడు. మరల అతి త్వరలో రాసున్నాడు.

చివ్వగుణములో దేవతలగుటకు మూలమంత్రములు

సమీప భవిష్యత్తులో శ్రీకృష్ణుడు మరల వచ్చుచున్నాడు

సర్వశాస్త్ర శిరోమణి శ్రీమద్భగవద్గీత జ్ఞానదాత ఎవరు?

ప్రపంచ శివ ప్రపంచ
గీతా జ్ఞానదాత

గీతా జ్ఞానము హింసా యుద్ధము చేయుటకు భోధించలేదు

ఈనాటి సామాన్యజనులు పరమాత్మని దివ్య జన్మను, అతడు అవతరించిన శరీరమనే రథ స్వరూపమును తెలుసుకొనలేక శ్రీకృష్ణుడు అర్జునునకు రథసారధిధై యుద్ధమైదానమున గీతాజ్ఞానము ఉపదేశించెనని భావిస్తారు. “అహింసా పరమోధర్మః” అహింసా లక్ష్మణము పరమోత్తమ ధర్మమని మహాత్ములు అంగీకరించి అహింసా పాలన చేయుచుండగా దయా సముద్రుడగు పరమాత్ముడు హింసాయుద్ధమును పురి గౌత్మేశిక్షణ ఎలా ఇస్తారు? లొకిక పిత కూడ తన కుమారులకు పోట్లుడుకానే శిక్షణ ఇవ్వడు. అలాంటపుడు శాంతి సాగరుడగు పరమపిత పరమాత్మ మానవులలో పరస్పర యుద్ధము ఎలా చేయిస్తారు? అది అసంభవం. మానవుడు రాగ ద్వేషాది హింసా క్రోధములపై విజయమును సాధించుటకు మహాత్ముష్టమైన ధర్మ సాంప్రదాయమును స్థాపించుటకు గీతా జ్ఞానమును ప్రసాదించారు. వాస్తవంగా జరిగిన విషయమేమనగా ధర్మ క్షేత్రమైన (కురుక్షేత్రము) ఈ సృష్టియనే కర్మ క్షేత్రములో ప్రజాపిత బ్రహ్మ (అర్జునుడు)యొక్క శరీరమనే రథములో కూర్చుని నిరాకారుడగు పరమాత్మ శివుడు మాయను ఎలా జయించాలో బోధించారు. దీనిని వేదవ్యాసుడు అలంకారిక భాషణాలో ప్రాసారు. తర్వాత చిత్రకారులు శరీరమును రథముగా, ప్రజాపిత బ్రహ్మ యొక్క ఆత్మను రథములో కూర్చున్న మానవుని (అర్జునుని)గాను రూపొందించుట మొదలుపెట్టారు. కాలక్రమంలో అసలు రహస్యం లోపించి స్థాలార్థమే ప్రచలితమైనది.

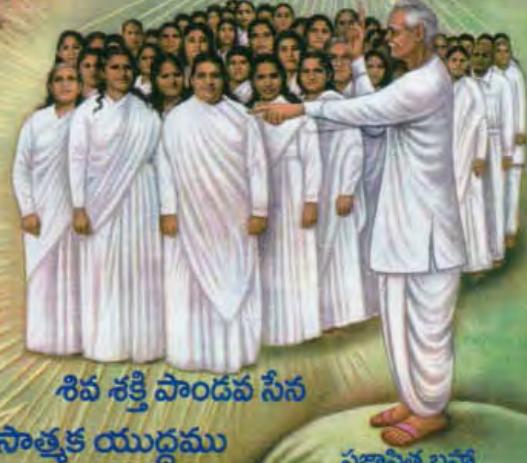
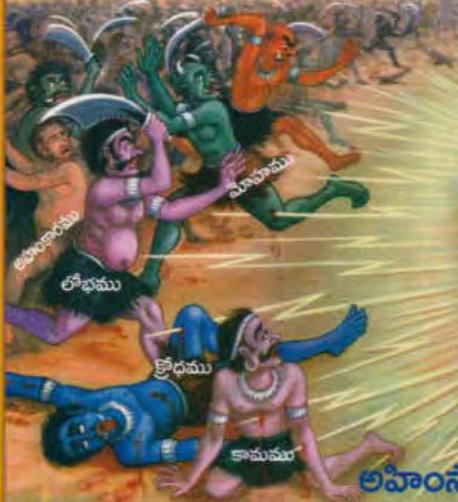
సంగమయుగములో శివభగవానుడు ప్రజాపిత బ్రహ్మ భాగ్యశాలి శరీరమనే రథమునందవతరించి జ్ఞానమును ఉపదేశించి ధర్మస్థాపన గావించిన తరువాత కలియుగ సృష్టి మహా వినాశనమైన వెంటనే సత్యయగారంభమైనది. ఈ పరివర్తన వలననే వాస్తవిక రహస్యము మరుగున పడిపోయినది.

ద్వాపరయుగమున (భక్తికాలములో) గీత ప్రాయబడినది. చాలా కాలము క్రిందట (సంగమ యుగమందు) జరిగిన ఈ ప్రాచీన వృత్తాంతమును వ్యాసుడు వర్తమాన కాల ప్రయోగముతో ప్రాయుట వలన కాలక్రమములో ప్రజలు వ్యాసుని కాలములోనే (ద్వాపర యుగము) గీతాజ్ఞానము భోదింపబడినట్లు పొరపాటు పడ్డారు. కానీ దీనివలన చాలా హాని జరిగినది. గీతాజ్ఞాన దాత నిరాకారుడగు శివ పరమాత్మయని, అతడు శ్రీకృష్ణునకు కూడా పారలోకిక మాతా పితయనీ, సరస్వతీదాత, పరమ పూజ్యదానీ అన్ని మతాలవారికి, ధర్మానుయాయులకూ తెలిసినట్లయితే అందరు గీతను సర్వోత్తమ శాస్త్రముగా భావించి, అందలి మహావాక్యములను పరమాత్మ వాక్యులుగా తలచి శిరసావహించేవారు. మరియు భారతదేశమునే తమ సర్వోత్తమ పవిత్ర తీర్థస్థలముగా భావించి, శివజయంతినే గీతా జయంతిగా జరుపుకునేవారు. ఒకేబక్క జ్యోతిర్పిందు స్వరూపుడగు పరమపిత పరమాత్మతో యోగయుక్తులై పవిత్రులై అతని నుండి సంపూర్ణ, సుఖ శాంతి వారసత్వము నందుకొనగిలేవారు. కానీ నేడు ఈ సర్వోత్తమ రహస్యములను తెలుసుకొన లేక గీతామాత యొక్క పతిథైన పరమాత్మ శివుని స్థానములో గీతా పుత్రుడు, దేవతయగు శ్రీకృష్ణుని పేరు ప్రాయుటచే గీతకు ఖండన ఏర్పడినది. విశ్వ మందంతటా అనర్థాలూ, పాపాచారాలు విజ్ఞంభించాయి. సర్వాత్మల పితయగు పరమాత్మని “మన్మనాభవ! నన్నొక్కనినే సృష్టించండి” అను ఆజ్ఞను విస్మరించారు. వారి బుద్ధి వ్యభిచరించినది. పైన పేర్కొన్న రహస్యములను గ్రహించి పరమాత్మ శివునితో యోగ యుక్తులగుటచే పునః భారతదేశమున శ్రీమన్నారాయణుని సుఖప్రదాయకమగు స్వరాజ్య స్థాపన జరుగుచున్నది. అది నెరవేరునుస్తుది కూడా.

అపకాలికి ఉపకారము చేయుటయే ఉత్తమ లక్ష్మణ

గీతా జ్ఞానము హింసా యుద్ధము చేయుటకు బోధించలేదు

గీతలో వ్యాఖ్యాన యుద్ధము

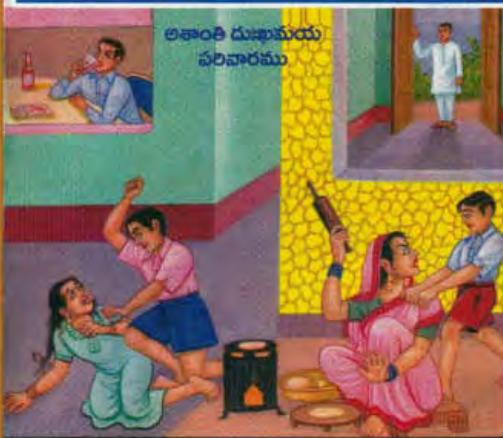

ప్రజాపిత బ్రహ్మ

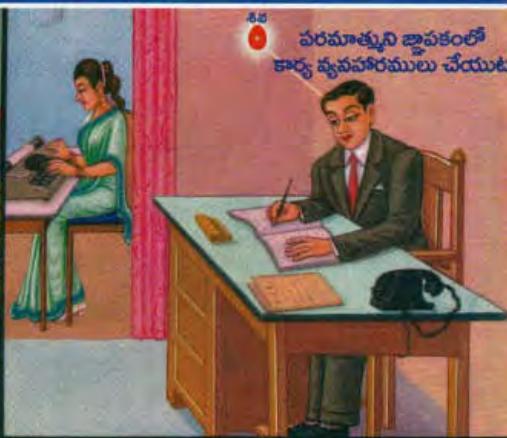

జీవితమును కమల పుష్టి సమానముగా చేసేకొను విధానము

అశంకి దుఃఖములు
పరిశారము

45 వరమాత్మని జ్ఞానకంలో
కుర్కు శ్వాసపీరములు చేయుట

సహజ జ్ఞానము మరియు
సహజ రాజయోగ శిక్షణ

వింపించుకుని ఇంకంటే కూరాము
ఉచ్చము చెయ్యట మరియు స్వస్థించు

రాజయోగ అభ్యాసము

సుఖాకాంతుల పరిశారము

జీవితమును కమలపుష్టి సమానముగా చేసుకొను విధానము

(ప్రేమ, ఆశ్చర్యత, స్నేహం లోపించుట చేతనే ఈనాటి మానవులకు ఇల్లు ఇల్లులాగా అనిపించుట లేదు. స్వల్పకారణముల చేత కూడ అశాంతితో గృహ వాతావరణము కలుషితమగుచున్నది. మానవులలో నీతి నిజాయితీలు, విశ్వాసము సన్మగిల్లినవి. వైతిక విలువలు పూర్తిగా పతనమైపోయినవి. కార్యాలయములలో గానీ, పరిశ్రమలలోగానీ ప్రతిచేట సత్సంబంధముల నేర్చరుచుకొని కలసి మెలసి వ్యపహరించవలసిన అవసరం ఈనాడు చాలా ఉన్నది. తన స్థితిని నిర్మిషముగా, సమతూకముగా ఉంచుకొనుటకు, నేటిమానవులకు మనోబలం చాలా అవసరము. దీనికి యోగము చాలా సహాయపడును.

బ్రహ్మకుమారీ, కుమారులు ఇతరులకు శాంతిమార్గమును చూపించుట ఒక సేవగా, తమ కర్తవ్యముగా భావిస్తారు. “శాంతి” పవిత్ర జీవిత ఘలమని, పవిత్రత, శాంతి కొరకు పరమపిత పరమాత్మను తెలుసుకొని అతనితో మానసిక సంబంధమేర్చరుచుకొనుట చాలా అవసరమని బ్రహ్మకుమారీ, కుమారులు భోదిస్తున్నారు. అందువలననే యితరులను “రాజయోగ కేంద్రము”నకు ఆప్సోనిస్తారు. అచట వారికి రాజయోగాభ్యాసము గురించి, కమలపుష్టి సమానంగా జీవితమును చేసికొను విధానమును గురించి జ్ఞానోపదేశము గావిస్తారు. ఈ జ్ఞాన యోగాభ్యాస ఘలితముగా వారు కార్యాలయములలో పని చేసుకుంటూ, వంట పనులను నిర్విరుస్తూ కూడా శాంతి సాగరుడగు పరమాత్మనితో తమ నిరంతర సంబంధమును బుద్ధిద్వారా సంలగ్నము చేస్తారు. ఈ క్రైష్ణపరిణామముచే కుటుంబమంతా పరస్పర ప్రేమ కలిగి శాంతినుభవిస్తారు. వాతావరణమంతా చక్కని వ్యవస్థ కలిగిన సుఖశాంతి అనుభూతి వ్యాపిస్తుంది. కుటుంబములో సమైక్యత స్థిరపడును.

దివ్యజ్ఞానము వలన విషయ వికారములను విడిచి నిమిత్తమాత్రునిగా దివ్యగుణధారణ చేస్తారు. దీనికి కావలసిన మనోబలము యోగము వలననే లభిస్తుంది. ఈ విధముగా మానవుడు తన జీవితమును కమల పుష్టి సమానముగా మార్చుకునే యోగ్యతను సంపాదించుకొనవచ్చు.

కమలపుష్టము యెక్కు విశేషత- అది నీటిలో ఉంటూనే నీటిని తనకంటనీయదు. తామరతూడు, ఆకులు మొదలైనవన్నీ నీటిలోనే వుంటాయి. కానీ కమలపుష్టము మాత్రము వీటన్నిటికి అతీతముగా ఉంటుంది. ఇదే విధముగా మనము కూడా బంధు మధ్య ఉన్నపుట్టికి వారి యందు వ్యామోహము లేకుండా ఉండాలి.

గృహస్థ జీవితములో ఈ విధముగా ఉండాలంటే అసంభవమని కొందరి భావన. కానీ హస్పిటళ్ళలో నర్సులు ఎంతోమంది పిల్లలను పెంచుతూ కూడ వారిపై ఏ మాత్రము మోహము లేకుండా తమ విధిని నిర్విరుస్తారు. అలాగే మనం కూడా ఇతరులను “పీరందరు పరమపిత పరమాత్మని సంతాన”మనే ఆత్మిక దృష్టితో చూడాలి. ఒక న్యాయాధికారి తన తీర్మానాలోని సుఖ దుఃఖములను అనుభవించని విధముగా మనము కూడ సుఖ దుఃఖములందు సాక్షి మాత్రులుగా ఉండాలి. దాని కోసం రాజయోగాభ్యాసం ప్రేమతో చేయుట చాలా అత్యవసరము.

మధ్య సంకల్పాలే ఆత్మకు భోజనం లాంటిది

రాజయోగమునకు ఆధారము మరియు విధానము

సంపూర్ణ స్థితిని పొందుటకు శీఘ్రంగా ఆభ్యాత్మికోన్నతి ప్రాప్తించుటకు మానవుడు నిరంతర రాజయోగాభ్యాస సాధన చేయుట చాలా అవసరము. నడుస్తూ, మాట్లాడుతూ, సమస్త కార్యవ్యవహారములను చేస్తూ కూడ పరమాత్మ స్వాత్మిలో ఉండుట ముఖ్యాతిముఖ్యము.

నిరంతర యోగము వలన చాలా లాభాలున్నాయి. దీనివలన సర్వోత్తమ స్థితి ప్రాప్తించే అవకాశమున్నది. కానీ ప్రత్యేకముగా కొంతసేపు కూర్చుని కూడా అభ్యాసము చేయాలి. ఇందువలననే చిత్రములో పరమాత్మను ధ్యానించే సమయములో తన బుద్ధిని అన్ని వైపుల నుండి మరల్చుకొని ఒకే ఒక జ్యోతిర్మిందు శివపరమాత్మ మీద కేంద్రీకృతము చేసినట్లు చూపబడినది. చంచలమైన మనస్సు కామ క్రోధాది వికారముల వైపు, శాస్త్రములు గురువులవైపు పరుగు తీస్తుంది. కానీ అభ్యాసము ద్వారా మనము దీనిని ఒకే ఒక పరమాత్మని స్వాత్మియందే సంలగ్నము చేయాలి. కావున దైహికమైన సమస్త సంబంధములను మరచి, ఆత్మ స్వరూప స్థితితో బుద్ధియందు జ్యోతిర్మిందుపరమాత్మ శివుడితో స్నేహయుక్తమైన స్వాత్మిలో ఉండుటయే వాస్తవిక యోగము. ఇది స్వష్టముగా చిత్రమునందు చూపబడినది. చాలా మంది యోగము అతి కష్టమని భావిస్తారు. అనేక రకములైన హారయోగము, ప్రాణాయామము, తపస్స మొదలైనవి చేస్తూ ఉంటారు. వాస్తవంగా యోగము చాలా సహజమైనది. పిల్లవానికి తన శారీరక తండ్రి ఏధిధముగా స్వతఃసిద్ధముగా, సహజముగా జ్ఞాపకముంటాడో అలగే ఆత్మిక పిత పరమాత్మను కూడా స్వతః స్వరీంచగలగాలి. ఈ అభ్యాసము కోసము “నేను ఆత్మను, జ్యోతిర్మిందు స్వరూపుడైన పరమాత్మ శివుని అవినాశి సంతానమును, ఆ పరమపిత బ్రహ్మలోక నివాసి, అతడు శాంతిసాగరుడు, ఆనంద పద్మానిధి, ప్రేమవారాసి, సర్వశక్తివంతుడు.” అని ఈ ఏధిధముగా మనసును చేయుచూ, మనస్సును బ్రహ్మలోకములోని పరమపిత శివ పరమాత్మపై లగ్నముగా వించి పరమాత్మ దివ్య గుణములను, దివ్య కర్తవ్యములను ధ్యానించాలి.

ఈ ఏధంగా స్వాత్మిలో ఉన్నపుడు సాంసారిక సంబంధములు, పస్తువులు మనలనాకర్మించలేవు. పరమాత్మ ప్రభోదించే జ్ఞానముపై ఎంత నిశ్చయం ఏర్పడితే అంతగా సంసార సంబంధమైన ఆలోచనలు, లౌకిక వాసనలు దూరమవుతాయి. ఆ స్థానములో మన స్వరూపము (ఆత్మ) పరమాత్మ గుణములతో కూడిన దివ్యానుభూతి కలుగుతుంది.

ఈరోజుల్లో చాలామంది మా మనస్సు పరమాత్మ స్వాత్మిలో నిలకడగా వుండులేదని, యోగము కుదురుట లేదని అంటూంటారు. దీనికి కారణము ఆత్మ నిశ్చయం లేకుండుటయే. మైన ఉన్న ప్లాస్టిక్ కవరు తొలగించనిదే ఒక తీగలోని విద్యుత్త మరొక తీగలోనికి ప్రసరింపజాలనట్లు దేహాంతి అస్యదేవతల స్వాత్మి తొలగకపోతే అతని మనస్సనే తీగయందు పరమాత్మని స్వాత్మిలో అవ్యక్తానుభూతి అనే విద్యుత్త ప్రసరింప జాలదు.

రెండవ కారణం పరమాత్మ నామరూపాత్మితుడు సర్వవ్యాపకుడూ అని భావించుట వలన కూడా మనస్సు ఎక్కడా ఏకాగ్రము చేధులేరు. కానీ ఇప్పుడు పరమాత్మని దివ్యానుమము శివుడనీ, దివ్యరూపము జ్యోతిర్మిందు స్వరూపమనీ, దివ్య ధామము పరంధామమనీ సుస్పష్టము చేయబడినది. కావున తేలికగా మనస్సును పరమాత్మ స్వాత్మి యందు సంలగ్నము చేయవచ్చను.

మూడవ కారణము పరమాత్మనితో తమ సన్నిహిత సంబంధమును గురించి సంపూర్ణ జ్ఞానము లేకుండుట. దీనివలన పరమాత్మ ఎడల వారి మనస్సులలో దృఢమగు ప్రేమ, స్నేహము లోపిస్తాయి. ఇప్పుడు తాము ఈశ్వరుని ప్రియాతి ప్రియమైన ఆత్మీయ పుత్రులమనే జ్ఞానము కలుగుటచే బ్రహ్మలోకనివాసి జ్యోతిర్మిందు స్వరూపుడైన పరమ ప్రియుడైన పరమపిత శివ పరమాత్మ స్వాత్మియందు ఉపస్థితులమై అతీంద్రియ సుఖానుభూతి పొందాలి.

కర్తవ్యమును అశించనివాడే సత్యమైన రాజయోగి

రాజయోగమునకు ఆధారము మరియు విధానము

ఆత్మిక తండ్రి

ఆత్మ

శారీరక తండ్రి

శరీరము

రాజయోగమనకు నియమములు

రాజయోగమునకు నియమములు

నిజానికి “యోగ” మనగా జ్ఞానానంద స్వరూపుడు, శాంతి, ప్రేమసాగరుడు, సర్వశక్తివంతుడు, పతిత పొవనుడగు శివ పరమాత్మనితో అత్మిక సంబంధమును కలిగించుకొనుటయే. ఎందుచేత నంటే ఆత్మకు శాంతి, ఆనందము, పవిత్రత, శక్తి మొదలైన దివ్యగుణములు పరమపిత నుండి పిత్రార్జితముగా సంక్రమిస్తాయి.

మనస్సును పరిశుద్ధముగా చేసికొని, ధృష్టి కోణము నందు పరివర్తన కలిగించి, మనుజుని చిత్రమును సదా ప్రసన్నముగా చేసుకొనుటకు ఉద్దేశింపబడిన యోగాన్ని సాధించుటకు మన ఆచార సంబంధములలో కొన్ని నియమములు, క్రమశిక్షణ చాలా అవసరము. ఉన్నతమైన యోగ సాధనలో ఉన్నతస్థాతి ఈ నియమముల పైనే ఆధారపడి ఉంటాయి.

వీనిలో మొదటి నియమము “బ్రహ్మచర్యము” లేక పవిత్రత. యోగి శారీరక సాందర్భము చేత గానీ, విషయభోగముల చేతగానీ ఆకర్షింపబడు. అతని ధృక్షఫము దివ్య పరివర్తన కలిగి ఉంటుంది. అతడు ఆత్మ సాందర్భమునకే ప్రాధాన్యత నిస్తాదు. అతని జీవితము బ్రహ్మచర్యమును మాటకు సరియైన వ్యాఖ్యానము వలె ఉంటుంది. మనస్సు బ్రహ్మతత్త్వము నందు స్థితినొంది దేహాభిమానము వదలి విదేహి (ఆత్మాభిమాని) స్థితిలో ఉంటుంది. కావున అతడు అందరిని సోదరాభిమానముతో చూస్తూ, అత్మిక ప్రేమకు సంబంధించిన ఆనందమును అనుభవిస్తాడు. ఈ అత్మిక స్వియ స్వృతి, బ్రహ్మచర్యములు యోగికి శారీరక శక్తిని, కార్య కుశలతను, నైతిక బలమును, ఆత్మశక్తిని ప్రసాదిస్తాయి. మనోదార్ఘమధికమవుతుంది. నిర్దయశక్తి, సహనశక్తి, స్నేహము, సౌహర్షటధృష్టి, కార్యానైపుణ్యము లభిస్తుంది.

రెండవ మహాత్మపూర్వమైన నియమము “సాత్మికాహారము”. ఆహారము యొక్క ప్రభావము మానవుని మస్తిష్మముపై బలీయముగా పడుతుంది. కావున యోగి మాంసము, గ్రుడ్లు, మత్తు పదార్థములు, పొగాకు మొదలగునవి సేవించరాదు. అతడు ధర్మ విరుద్ధమైన సంపాదనతో శరీరమును పోషించుకొనడు. మొదట భగవంతునకు నివేదించి తరువాత ప్రసాద రూపములో ఆహారము స్వీకరిస్తాడు. భగవంతుని ద్వారా స్వీకరింపబడే ఆ పవిత్ర ఆహారము మనస్సునకు శక్తిని, పవిత్రతను సమకూర్చుతుంది. “అన్నమెల్లో మనస్టల్లు” అన్న సామెత ప్రకారముగా అతని మనసు పరిశద్భమై, విశ్వకళ్యాణకారియైన శుభ భావనతో కూడి ఉంటుంది.

మూడవ ముఖ్య నియమము “సత్యంగము”. సాంగత్య ప్రభావమును గుర్తుంచుకొని యోగి సదా సచ్చిదానంద స్వరూపుడైన పరమాత్మని సాంగత్యమునే కలిగి ఉంటాడు. దుర్జన సాంగత్యము, అల్లీల సాహిత్యము, దురాలోచనలు మొదలగు వాటిలో తన సమయము వ్యద్ద పరచడు. అజ్ఞానులు, మిద్యాభిమానులు, విషయ వికారలోలురు అయిన దేహధారి మనుష్యులతో సంబంధమును గాక అతడు పరమాత్మతో నిరంతర స్వత్తియందు నిమగ్నుడై ఉంటాడు.

నాల్గవ ముఖ్య నియమము “దివ్యగుణములు”. యోగి సదా తనదివ్యమైన ఆలోచనాది దివ్యకర్మల సుగంధము చేత ఇతరాత్మలకు కూడా తన దివ్యగుణ ప్రసూన సౌరభమును వ్యాపింపవేస్తాడు. దురాలోచనలు, అసురీ ప్రకృతి అతనిని వశపరచుకొన జాలదు. వినయము, సంతోషము, హర్షితముఖత, గంభీరత, అంతర్ముఖత, సహనశీలత మొదలగు దివ్యగుణములు యోగమునకు ముఖ్యాధారములు. యోగి స్వయముగా ఈ గుణములను ధారణచేయటయే గాక ఇతర అశాంతి పూర్వకమైన జీవాత్మలకు కూడా తన గుణములను దానము చేసి వారి జీవితములో సుఖశాంతులను నెలకొల్పుతాడు. ఈ నియమ పాలన చేతనే మానవుడు నిజమైన యోగియై రోగము, శోకము, దుఃఖము, అశాంతి అనే భూతాల బంధనము నుండి విముక్తుడవుతాడు.

యోగి జీవితమే సర్వశ్రేష్ఠ జీవితము

రాజయోగము ద్వారా అష్టశక్తుల ప్రాప్తి

రాజయోగాభ్యాసము చేత, పరమాత్మ యందు మనస్సు సంలగ్నమగుటచేత శాశ్వత సుఖశాంతులు లభించుటయే గాక అనేక విధములైన ఆధ్యాత్మిక శక్తులు కలుగుతాయి. వీటిలో ఎనిమిది చాలా ముఖ్యమైనవి. మహిమ కలిగినవి.

మొదటిది “సంకీర్ణశక్తి”. తాబేలు తన అవయవములను తన ఇష్టేసుసారం లోపలకు ముదుచుకొని తిరిగి బయటకు తేగిలిగిన విధంగా రాజయోగి తన సంకల్పానుసారము తన కర్మందియములతో కర్మచేయగలడు. లేదా అంతర్యుభ్యాంధ్రాన్ (విదేహిస్థితి) అనంతమైన శాంతి అనుభవించగలడు. ఈ ప్రకారమైన అత్య స్వరూప స్థితిలో ఉండుటచే అతడు మాయకు ఏమాత్రమూ లోబడడు.

రెండవశక్తి “సమీకరణశక్తి”. ఈ ప్రపంచము ఒక సత్రము వంటిదని అందరు ఒప్పుకుంటారు. కానీ వ్యావహారిక జీవితమునందు ఎన్నో బాదర బందిలు తగిలించుకొని వీని నుండి తమ బుద్ధిని ప్రయత్నించి కూడ మరలించు కొనలేదు. కాని యోగి తన బుద్ధిని ఈ విశాల ప్రపంచము నందు తగుల్సౌన నీయకుండా పరమపిత శివ పరమాత్మతో ఆత్మిక సంబంధమును కలిగి ఉండుటలోనే తన బుద్ధిని వినియోగిస్తాడు. అతడు ఎప్పటికప్పుడు తన సత్కర్మలు అనే పెట్టి, దివ్యగుణములు అనే బెట్టింగు సర్పుకొని నిరంతరం తన స్వగృహమైన పరంధామమునకు పయనించుటకు తయారుగా ఉంటాడు.

మూడవశక్తి “సహనశక్తి”. చెట్టు రాళ్ళుపుష్పిస్తున్న వానికి మధుర ఘలముల నిస్తుంది. యోగి కూడా అపకారికి ఉపకారమే చేస్తూ వారిపట్ల సదా శుభభావమన శుభకామన కలిగి ఉంటాడు.

యోగము వలన లభించు నాల్పల శక్తి “ఇముడ్చుకొనుశక్తి”. యోగాభ్యాసము వలన బుద్ధి విశాలమైన మానవునకు గాంభీర్యత, మర్యాదా స్వభావము అలవడుతుంది. కొద్దిపొటి విజయానికి పొంగిపోడు. ఎంతటి అవమానమునకైనా కృంగి కృశించడు. అతడు సముద్రమువలె ఉన్న తన ఉద్యేగమును దైవీకుల మర్యాద అనే చెలియలి కట్టను దాటనీయడు. గంభీర్యాంధ్ర ఇతరుల అవగుణములను చూడకుండా వారిలోని సుగుణాలనే రత్నాలే స్వీకరిస్తాడు.

ఐదవశక్తి గుణదోషములను “పరిశీలించు శక్తి”. కంసాలి బంగారము యొక్క నాణ్యతను గీటురాయిపై గీచి పరీక్షించినట్లు యోగి తన సాంగత్యంలోనికి వచ్చినవారి గుణదోషములను వెంటనే గ్రహించగల్లతాడు. అతని ముందు వారిలోని సత్యానత్యములు దాగవు. సదా జ్ఞానరత్నాలు మాత్రము స్వీకరించి అజ్ఞానమనే గులకరాళ్ళపై తన బుద్ధిని పోస్తాయడు.

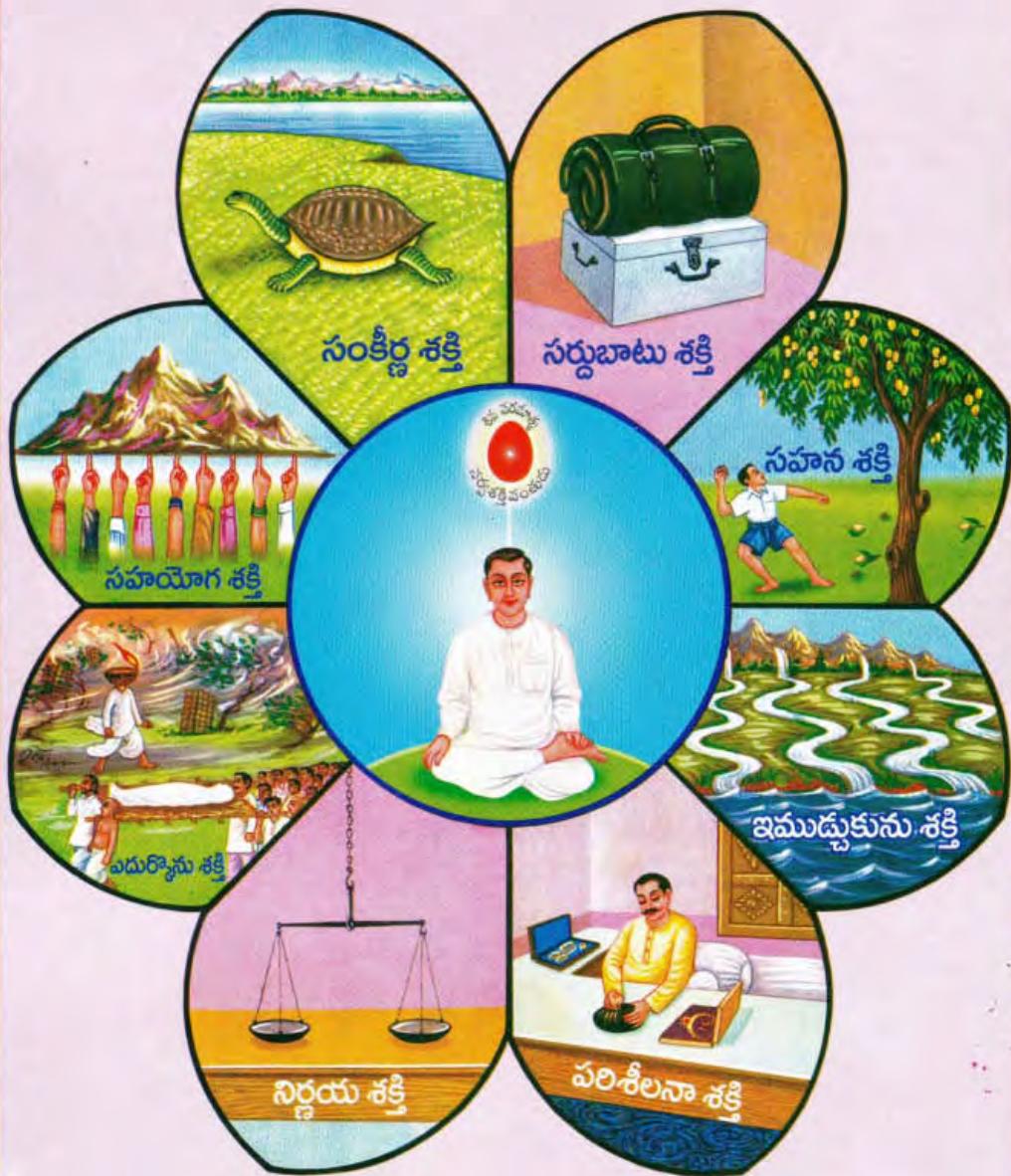
యోగికి లభించే ఆరవశక్తి “నిర్ణయశక్తి”. అతడు ఉచితానుచితములను వెంటనే గ్రహించగల్లతాడు. వ్యధ సంకల్పములు, పరచింతన విధిచి ఎల్లపుడు పరమాత్మ స్వప్తిలో నిమగ్నమై ఉంటాడు.

యోగాభ్యాసముచే “ఎదురొన్న శక్తి” లభిస్తుంది. మన కళ్ళముందు ఆట్మియులు మరణించినప్పటికి తుఫాను వలె కుటుంబ సమస్యలు చుట్టుమట్టినప్పటికి అతను ఏనాటికి చలించడు. నిరంతరము అత్య దీపము ప్రకాశిస్తూ ఉండగా ఇతరులకు జ్ఞాన ప్రకాశమును వ్యాపింప చేస్తాడు.

ఎనిమిదవశక్తి “సహకారశక్తి”. యోగి తన తసువు, మనస్సు, ధనములను ఈశ్వరీయ సేవలో ఉపయోగించుటయేగాక ఇతరులకు కూడా సహకారమిస్తూ కలియుగమనే విషయవికారాల పర్వతమును లేవనెత్తుటకు తన పవిత్ర జీవితమనే ప్రేలు నిచ్చి స్వర్గస్థాపన అనే అత్యస్తుత కార్యములో సహ యోగి అవుతాడు.

సహనశక్తి స్వహాశక్తిని పెంపాందించుతుంది

రాజయోగము ధ్వనా అష్టవక్తులు ప్రాణించును

గీతా జ్ఞానము ఎష్టడు, ఎందుకు, ఎవరి ద్వారా యివ్వబడినది?

చిత్త గ్రంథాలమ్మలు

పరమాత్మని యందు సంపూర్ణ నిష్ఠ
ఆత్మలో దృఢత
ఆలోచనలలో పలపూర్ణత
మనస్సులో సంతుష్టత
బుధులో దివ్యత
సంస్కారములలో త్రేప్త
దృష్టిలో పవిత్రత
మాటలలో మధురత
కర్మలలో ప్రామీణ్యత
సేవలో సత్యత
వ్యవహారములో సరళత
స్నేహములో శుద్ధత
ఆహారములో సాత్యకత
జీవితములో సత్కత
వ్యక్తిత్వములో రమణీయత
నిద్రలో నిశ్చింతత

ప్రజాపిత బ్రహ్మకుమాలీ ఈశ్వరీయ విశ్వవిద్యాలయము

హాని నెం. 11-8-1, విశ్వకర్మాళాకారి భవనము, సుబ్రామయ్య వీధి, విజయవాడ - 520 001
అంతర్జాతీయ ముఖ్య కెంద్రము : అబూ పర్మాతము : 307 501, రాజస్థాన్.